

ντέφι

15

περιοδικό για το τραγούδι κι όλα τ'άλλα

**ΒΑΣΙΛΗΣ
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ**

**ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΝΘΕΤΕΣ
ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ**

**ΑΝΤΩΝΗΣ
ΒΑΡΔΗΣ**

DEF JAM

**ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ
ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ**

Η EMI COLUMBIA
παρουσιάζει

Το αθάνατο έργο

του ΒΑΣΙΛΗ
ΤΣΙΤΣΑΝΗ

Κασετίνα με 123 τραγούδια σε 10 μεγάλους δίσκους
και ειδικό πολυσέλιδο φυλλάδιο

ΝΤΈφι

Γραφείο Έκδοσης
Σόλωνος 85 - Αθήνα 106 79

Τηλ.: 3629.569

Εκδότης

Σωτήρης Νικολακόπουλος

Υπεύθυνος Σύνταξης

Στέλιος Βαλτινάδης

Σ' αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν

Γιάννης Έξαρχος

Γιώργος Έξαρχος

Νίκος Σαββάτης

Τάσος Φαλτσεάς

Χρήστος Βακαλόπουλος

Κώστας Βίρδος

Πάνος Πουρνάρας

Πάνος Δημάκης

Γιάννα Κλειάσιου

Μάκης Μιλάτος

Καλλιόπη Βασιλεία

Ανδρέας Κιλιμάντζος

Σκίτσα και άλλα

Ηλίας Ταμπάκης

Εκδημογραφίες

Άντα Γανώση

Δημόσιες Σχέσεις

Πάνος Δημάκης

Ιδιοκτησία

Π. Δημάκης και Σια Ε.Ε.

Νομική Συμβούλος

Βάσω Διαμαντοπούλου

Θεσσαλονίκη

Νίκος Θεοδωράκης

Ταχυοκλή - Π. Μελά 15

Τηλ.: 265.708

Φωτοσταχυοκλή

Λεξίκον

Διότου 26

Τηλ.: 3699.387

Εκτύπωση

Μ. Κωνσταντινίδου & Σια Ο.Ε.

Μαρίνου Αντίκα 53

Τηλ.: 9744.877

Αρτίλε

Αφοί Τζέφα

Σόλωνος 52

Τηλ.: 3638.497

Πεδιόματα

Σ. Σαλταράς & Σια Ε.Ε.

Λεωφόρος Ι. Ν. Αιόλια

Τηλ.: 5752.675

Τεύχος 13

Ιανουάριος-Φεβρουάριος '88

Τιμή δρχ. 300

ΝΤΈφι

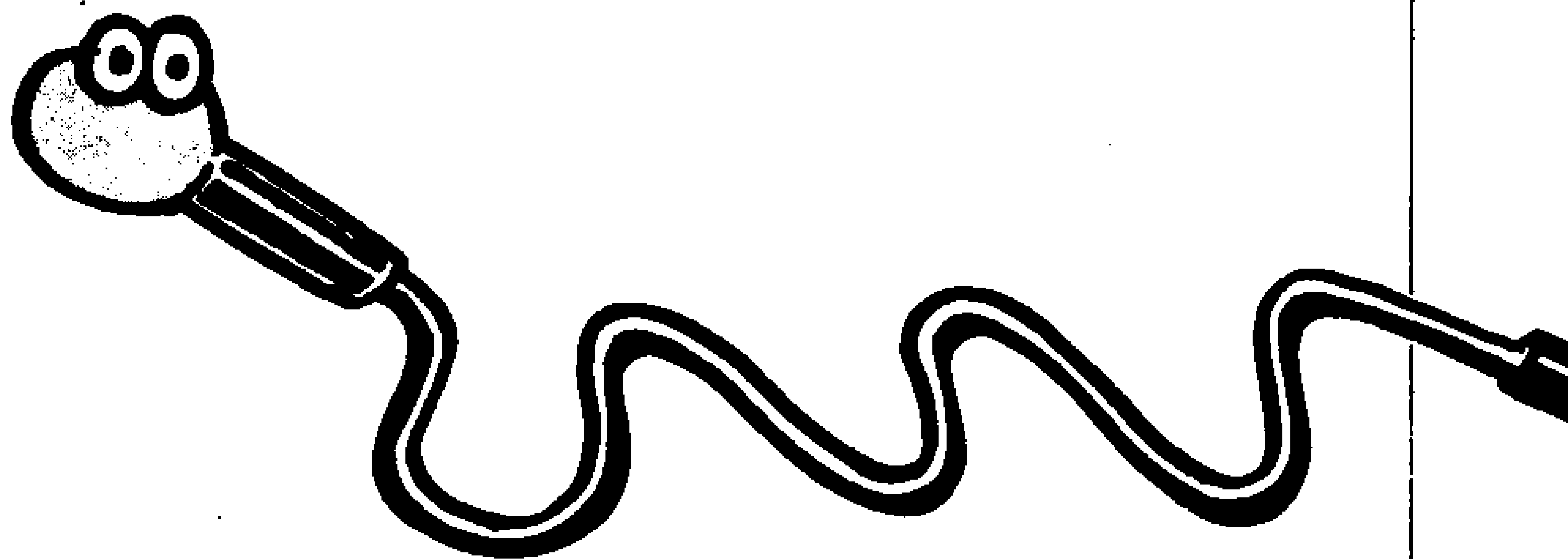

Με ιδιαίτερη αγάπη

Είναι πολύ δύσκολο βγαίνοντας με τόση καθυστέρηση να καλύψουμε την επικαιρότητα και ταυτόχρονα να καταγράψουμε τα γεγονότα της χρονιάς. Το προσπαθήσαμε όμως παρουσιάζοντας ένα απολογισμό που περιλαμβάνει τόσο στοιχεία αντικειμενικά (π.χ. πωλήσεις) όσο και γεγονότα που εμείς αξιολογούμε σαν σημαντικά (π.χ. Βόσπορος).

Το ΝΤΕΦΙ εξακολουθεί, μέσα στην γενική αβεβαιότητα και την έλλειψη προσανατολισμού στην κίνηση του τραγουδιού, να προσπαθεί να συλλάβει και να καταγράψει τις αναλαμπές, να σχολιάσει τις εξελίξεις και να εναντιωθεί στην αλλοτρίωση απ' οπουδήποτε κι αν πρόερχεται.

Με ιδιαίτερη αγάπη για τους έλληνες δημιουργούς.

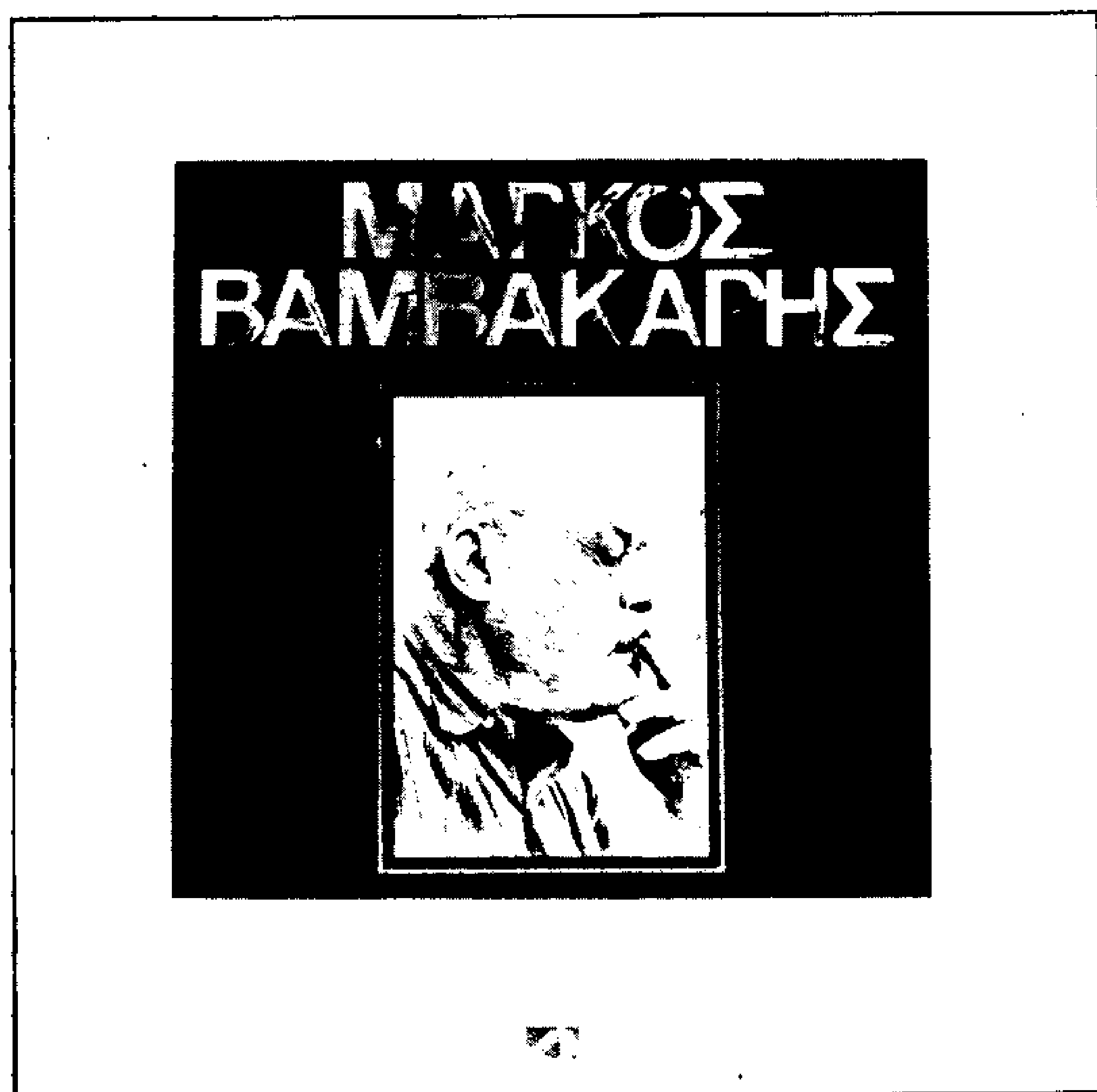
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σχόλια	2
Η σημαντικότερη δουλειά που δεν έγινε	17
Β. Παπακωνσταντίνου: περιοδεία στην Ελλάδα	20
Paul Butterfield: Το μεγάλο αντίο	20
Αντώνης Βαρδής: Το παιδί θαύμα μεγάλωσε	28
Τα λαϊκά κέντρα δεν είναι ίδια	34
Γιατί στα μαγαζιά παίρνουν κεφάλια	35
Όταν νυχτώνει	37
Το μπλουζ του τέλους του χρόνου	42
Βίντεο	48
Βόσπορος	50
Έλληνες και Τούρκοι: Δύο μουσικότατοι λαοί	51
Τα 10 καλύτερα της χρονιάς	56
Def Jam	60
Δισκογραφία	64
Η πιο φωτεινή στιγμή του Νίκου Ξυδάκη	70
Δισκοκριτική	72

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΣΕ ΕΙΔΙΚΗ ΤΙΜΗ

Η EMI-COLUMBIA
παρουσιάζει

**την πιο σημαντική
έκδοση**

**για το έργο
του ΜΑΡΚΟΥ
ΒΑΜΒΑΚΑΡΗ**

κασετίνα με 60 τραγούδια σε 5 μεγάλους δίσκους
και ειδικό πολυσέλιδο φυλλάδιο

Όμορφη Νύχτα

ΓΑΛΑΤΣΙ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ 1 τηλ. 29.29.939-40-41

ΜΗΤΣΑΚΗΣ

ΖΙΕΚ-ΖΑΓΚ

ΣΑΡΡΗ

ΚΑΤΟΙΚΟΣ

ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ

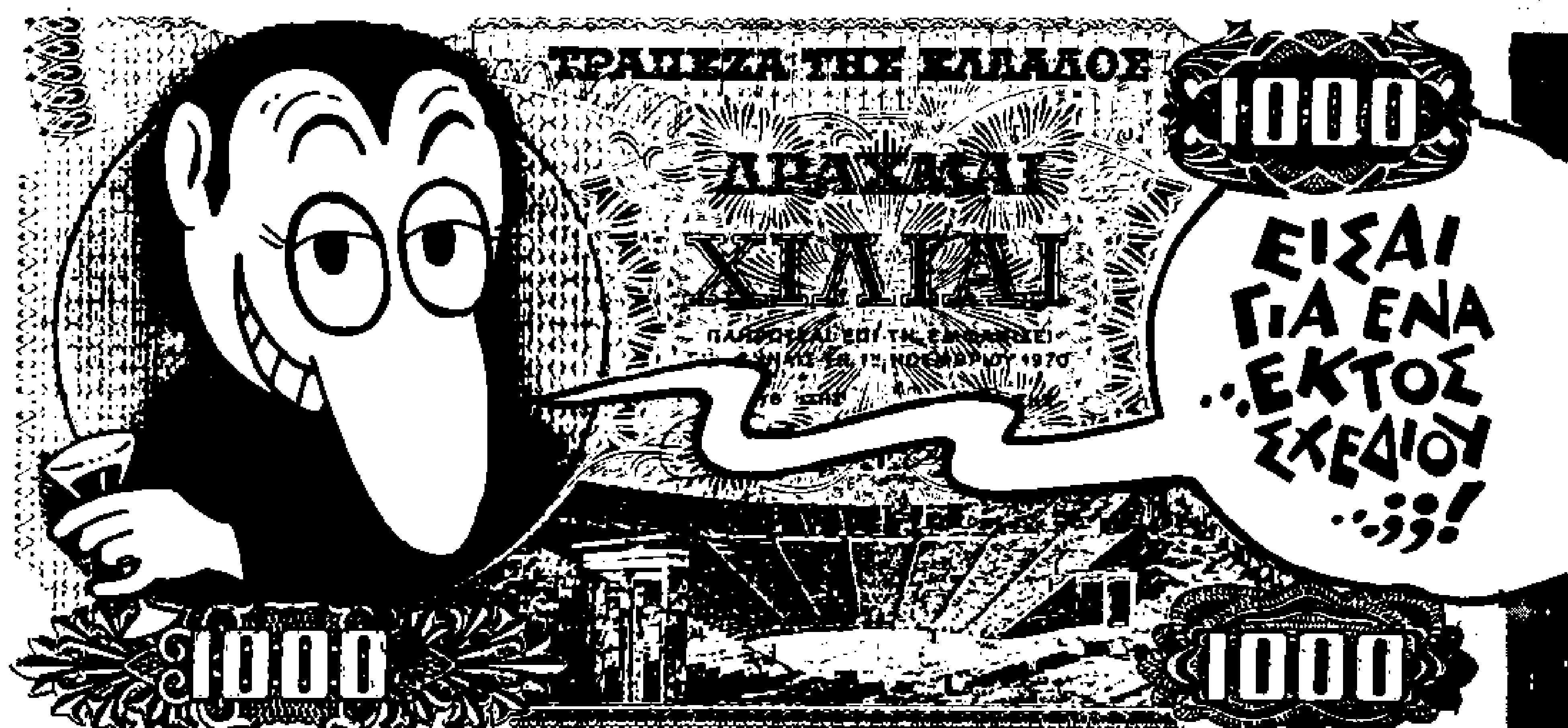
ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΑΙΔΡΑ

ΣΚΙΑΘΟΥ 39 ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ ΤΗΛ. 2010397

ΕΚΤΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ

ΦΑΓΗΤΟ
ΚΑΙ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
1000 ΔΡΧ.
!!!

ΜΠΑΜΠΗΣ ΤΣΕΤΙΝΗΣ ΡΕΝΑ ΚΟΥΜΙΩΤΗ

ΤΑΣΙΑ ΒΕΡΡΑ ΔΗΜΟ-ΤΙΚΟ
ΚΑΙ Ο ΚΩΤΣΑΚΗΣ ΚΛΑΡΙΝΟ

Η ΝΘΟΠΟΥΟΣ ΜΙΡΑΝΤΑ ΚΟΝΕΛΑΚΗ
ΚΑΙ Η ΜΑΙΡΗ ΝΑΛΠΑΝΤΗ

...ΚΑΙ ΧΟΡΟΥΣ... ΚΑΙ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΕΙΣ... Η Τ

ΜΠΑΡ DACAPO

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 150
& ΒΑΤΑΤΖΗ
ΤΗΛ.: 6462.603

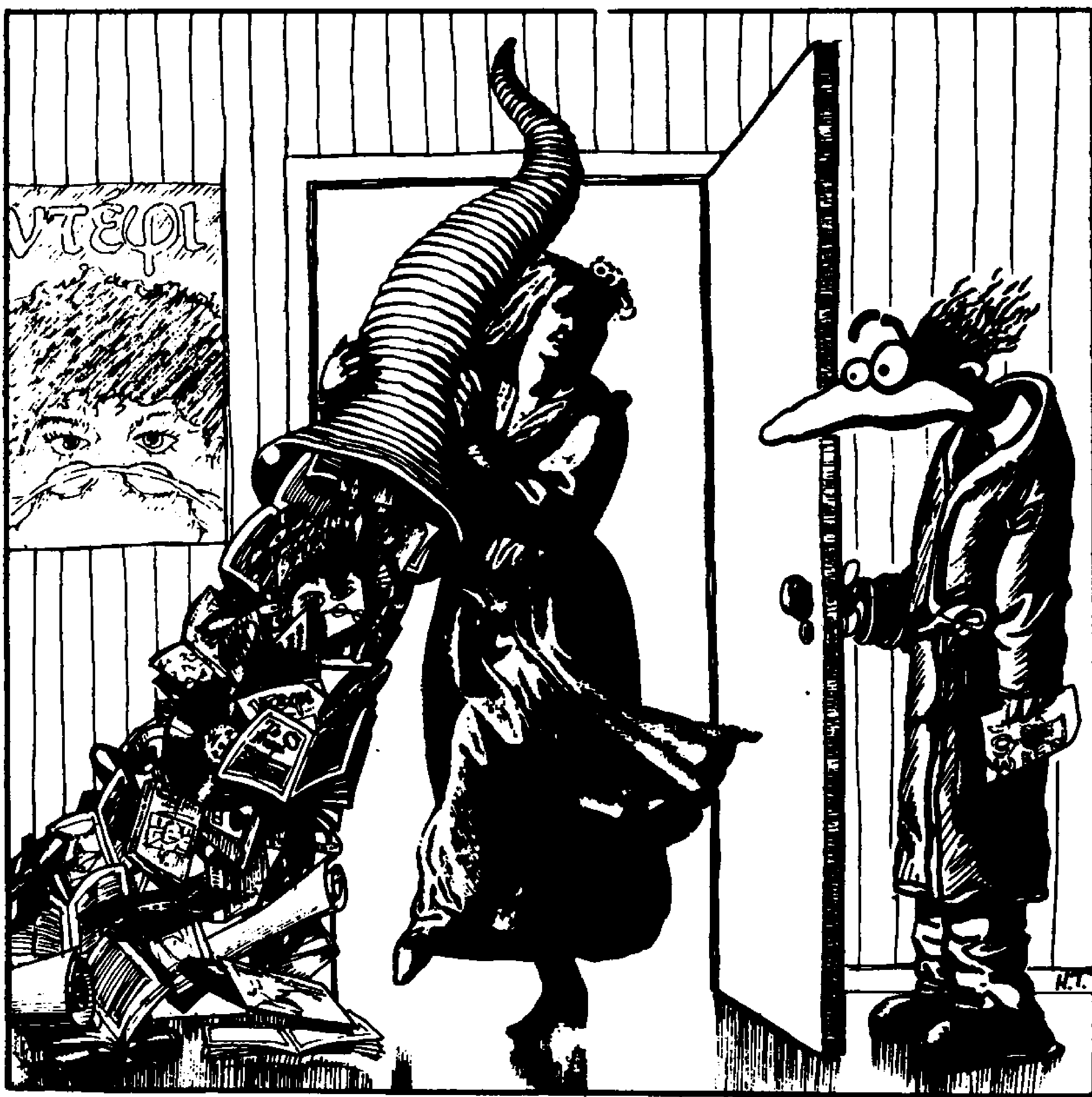

Τα Παδια απ' την Πατρα
Λαμπρος Καρβας & Αγγελικη Παπαγεωργιου
Ιδιοκτητες του BAR DACAPO

ντέφι

Το περιοδικό για το τραγούδι

και δίσκους και συναυλίες και σινεμά και βιβλία και βίντεο
και τηλεόραση και χιλιάδες άλλα ελληνικά θέματα

ΠΟΙΟΣ ΣΤΗ ΧΑΡΗ ΣΟΥ! ΑΝ ΓΡΑΦΤΕΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ ΣΤΟ ΝΤΕΦΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ
ΘΑ ΣΟΥ 'ΡΧΕΤΑΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟ ΠΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙΣ:

15%

ΕΚΠΤΩΣΗ
ΣΤΟ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΝΤΕΦΙ

15%

ΕΚΠΤΩΣΗ
ΣΤΑ
ΜΟΥΣΙΚΑ
ΒΙΒΛΙΑ

15%

ΕΚΠΤΩΣΗ
ΣΤΟΥΣ
ΔΙΣΚΟΥΣ &
ΚΑΣΣΕΤΕΣ

20%

ΕΚΠΤΩΣΗ
ΣΤΑ
ΒΙΒΛΙΑ
ΝΤΕΦΙ

ΝΑΙ ΘΕΛΩ ΝΑ ΓΙΝΩ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ ΣΤΟ ΝΤΕΦΙ ΓΙΑ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ
ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΑΣΤΕΙΟ ΠΟΣΟ ΤΩΝ 3.060 (ΑΝΤΙ ΚΑΝΟΝΙΚΟΥ 3.600)
ΗΠΑ 50\$ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ 70\$ Αυστρ. ΕΥΡΩΠΗ 25€ Αγγλίας ή 73 DM Γερμ. Μάρκα
ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ Π. ΔΗΜΑΚΗΣ • ΣΟΛΩΝΟΣ • Τηλ. 3629569 • ΑΘΗΝΑ 106 79

ΟΝΟΜΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΤΗΛ. Τ.Κ.

ντέφι

ΣΟΛΩΝΟΣ 85 ΑΘΗΝΑ 106 79

ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΤΟ ΒΙΟΙ ΜΑΣ

Σπουδαίοι σολίστες και σπουδαίοι τραγουδιστές παρουσιάζουν ένα χείμαρο παλιών και νέων επιτυχιών.

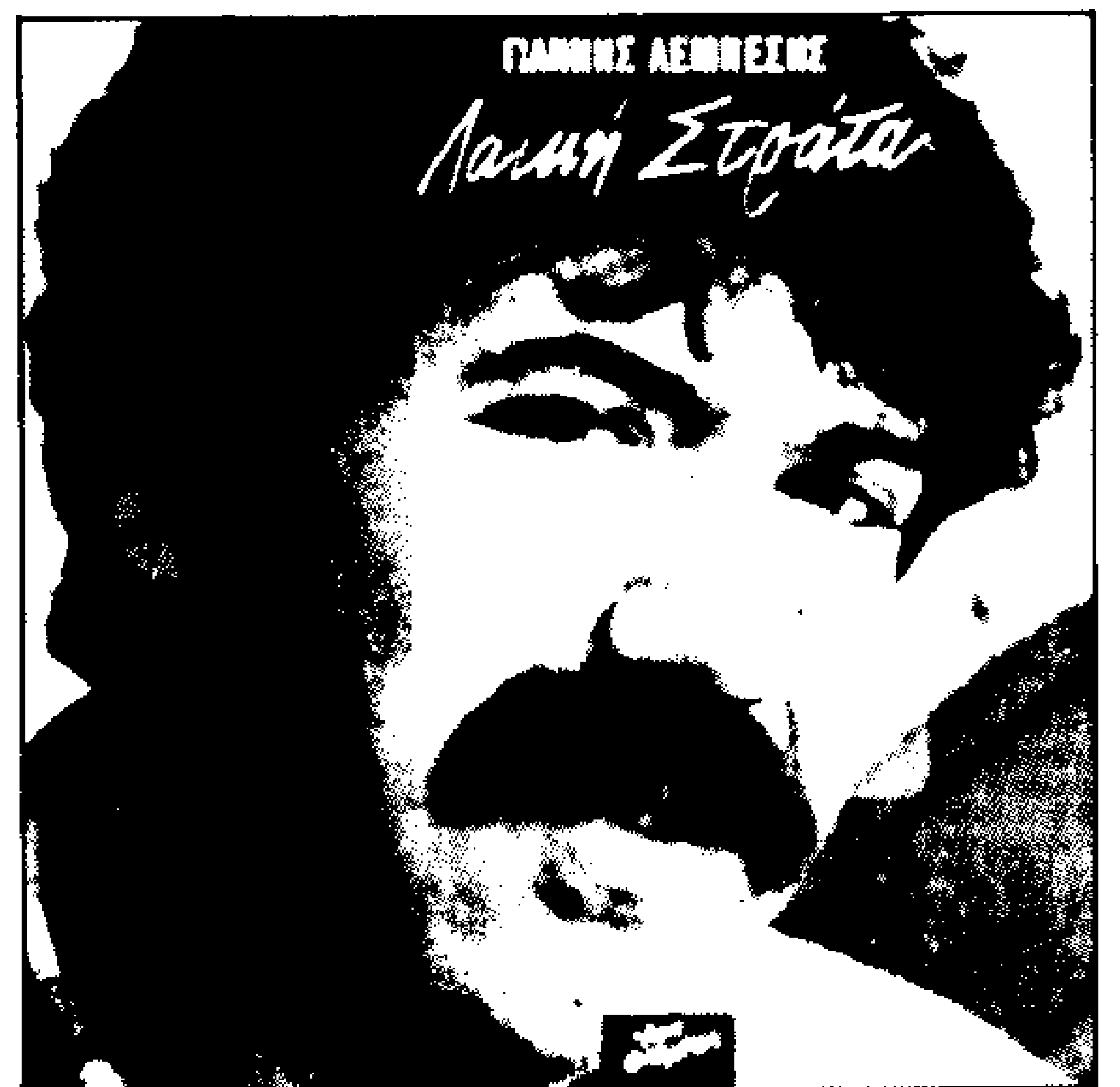
ROSS DALY ΑΝΑΔΥΣΗ

Υψηλού επιπέδου μουσική από τον ΚΡΗΤΟΪΡΛΑΝΔΟ και τους συνεργάτες του.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΠΛΗΓΩΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ

Η πιο ενδιαφέρουσα νέα φωνή αποκαλύπτεται ερμηνεύοντας αυτά τα παρεξηγημένα αλλά θαυμάσια τραγούδια.

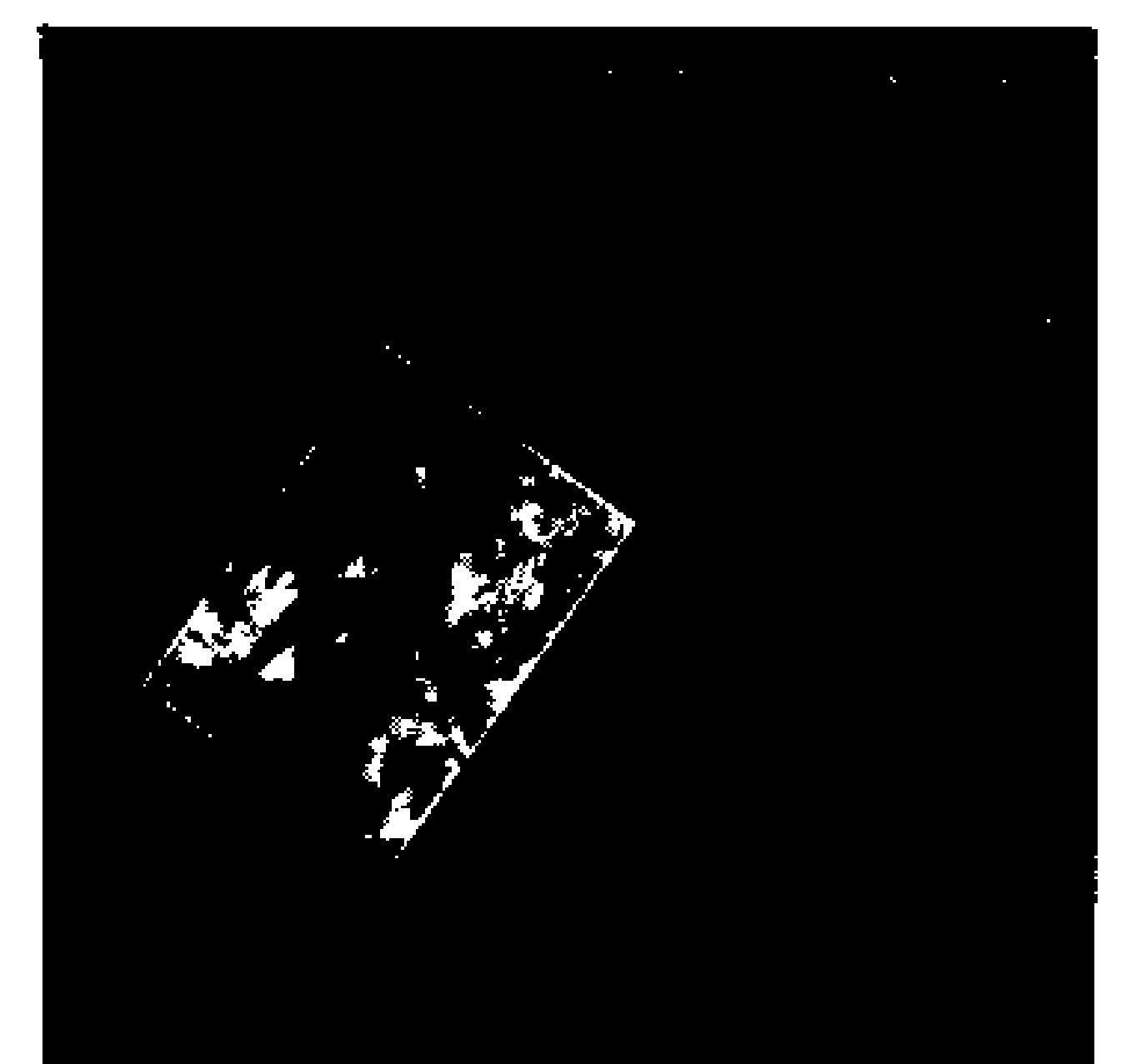
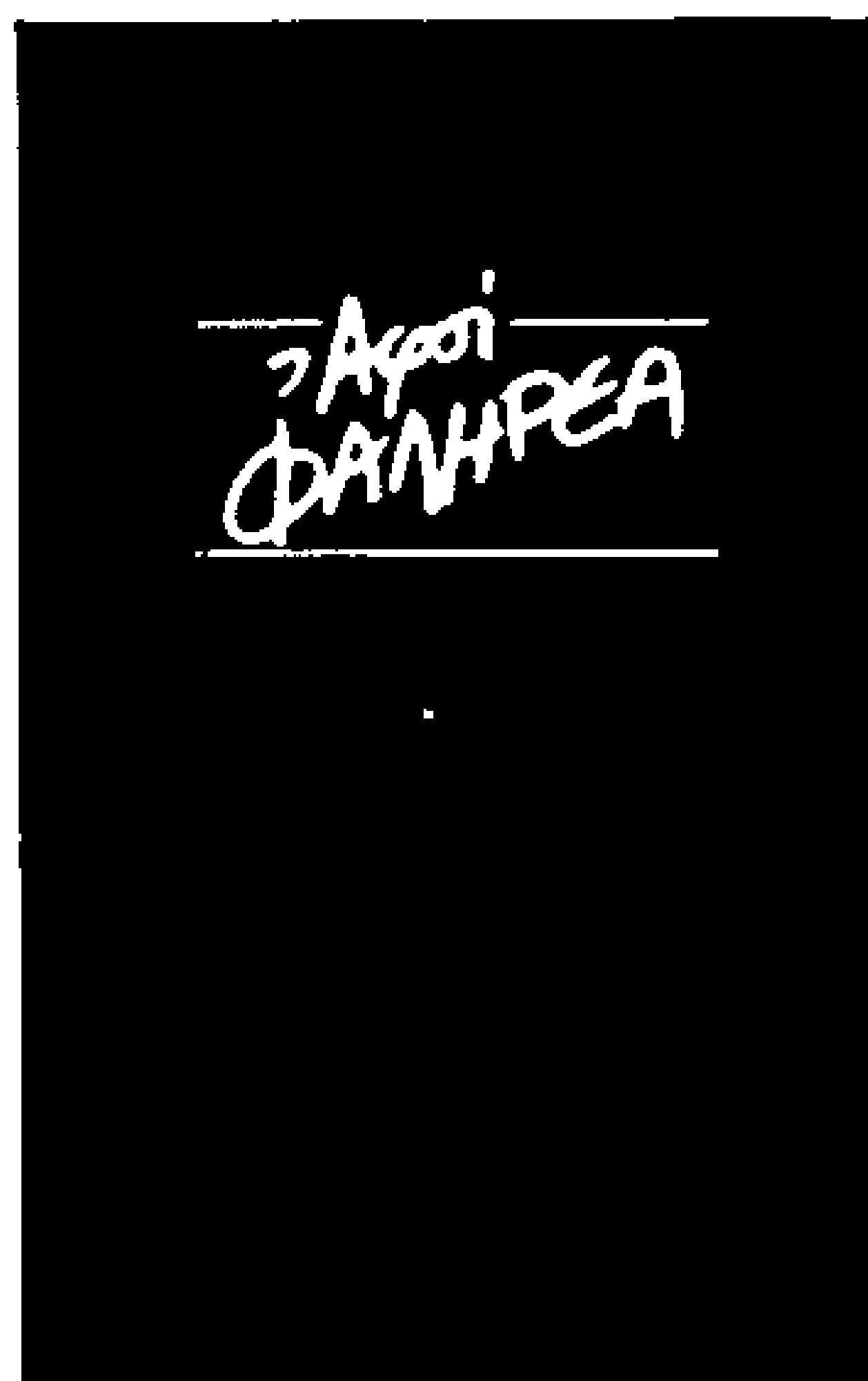
ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΕΜΠΕΣΗΣ ΛΑΪΚΗ ΣΤΡΑΤΑ

Ο Λεμπέσης ξεχωρίζει όχι μόνο σαν τραγουδιστής αλλά και σαν τραγουδοποιός.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΑΜΙΤΣΗΣ

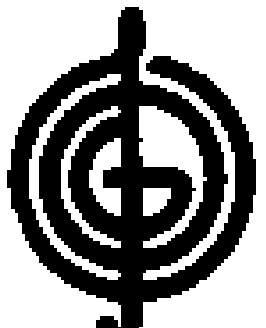
ΦΩΤΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΣΤΑΘΗΣ ΙΣΟΡΟΠΙΑ

Οι λαϊκές επιτυχίες είναι...

POLYPHONE

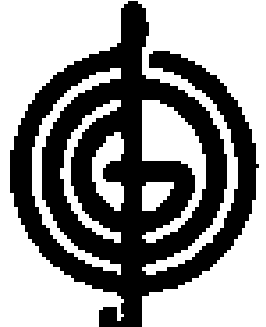
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΕΑΣ
Ο ΛΑΪΚΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ

ΑΓΙΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑ

Γ. ΣΑΛΑΜΠΑΣΗΣ • ΜΑΚΡΙΝΑ
ΑΓΙΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑ

ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΚΕΦΑΛΑ
ΣΗΜΑ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

...και σε κασέτες

POLYPHONE

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

Μ Π Α Μ Π Η Σ

Γ Κ Ο Λ Ε Σ

Κ Α Τ Ε Ρ Ι Ν Α

Σ Κ Ο Ρ Δ Α Λ Α Κ Η

Κ Ω Σ Τ Α Σ

Λ Ε Ο Ν Τ Ι Δ Η Σ

Χ Ρ Υ Σ Ο Υ Λ Α

Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Π Ο Υ Λ Ο Υ

Λ Α Μ Π Η Σ

Τ Σ Ε Ρ Τ Ο Σ

Ν Τ Ι Ν Α

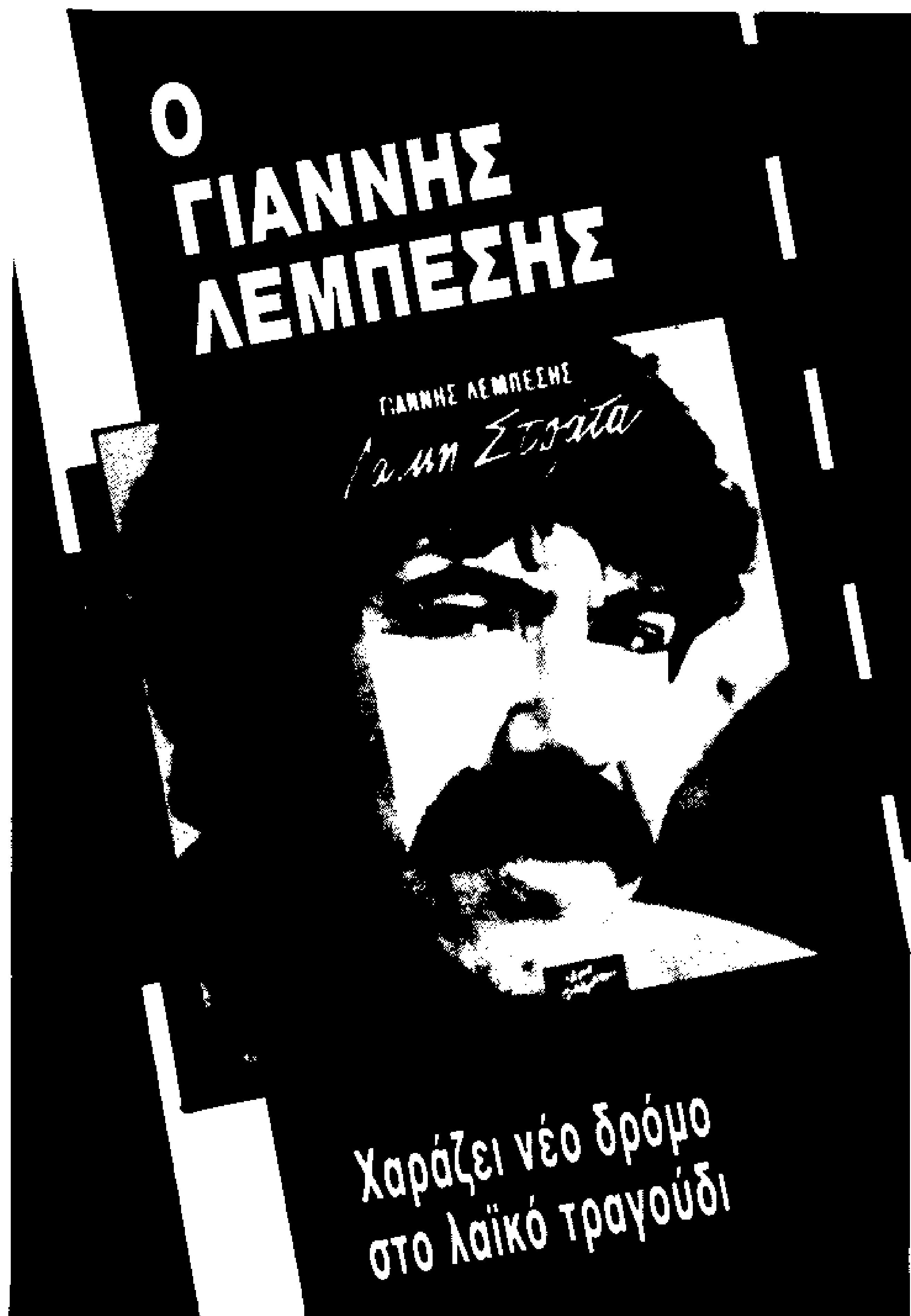
Κ Α Τ Σ Ι Λ Α

Π Α Τ Η Σ Ι Ω Ν Κ Α Ι

Κ Ε Φ Α Λ Λ Η Ν Ι Α Σ

Τ Η Λ . 8 6 . 7 1 . 2 9 0

Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ
ΓΙΑ ΧΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΕΙΣ

ΜΟΥΣΙΚΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ

«ΡΕΤΡΟ»

ΠΥΛΗΣ & ΔΕΛΗΓΩΡΓΗ 50
ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ
ΤΗΛ. 4137001 4119679
Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΚΛΙΜΑΤΙΖΕΤΑΙ

ΣΑΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΧΑΡΙΖΟΝΤΑΣ ΣΑΣ
ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΕΣ ΒΡΑΔΙΕΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ:

Μ. ΜΕΞΑΝΤΩΝΑΚΗΣ – Γ. ΒΑΣΙΛΑΤΟΣ
Θ. ΠΑΥΛΑΚΟΣ – Α. ΚΡΗΤΙΚΟΥ

ΟΡΧΗΣΤΡΑ:

ΝΤΡΑΜΣ: Β. ΧΑΤΖΑΚΗΣ
ΜΠΑΣΟ: Δ. ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ
ΚΙΘΑΡΑ: Χ. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ
ΠΛΗΚΤΡΑ: Α. ΦΑΜΕΛΗΣ
ΒΙΟΛΙ: Α. ΜΠΟΥΡΝΗΣ
ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ: Μ. ΔΡΙΜΟΥΣΗΣ

**ΜΕ ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ
ΠΑΛΙΑ ΛΑΪΚΑ – ΛΑΪΚΑ
ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΑ**

- ΔΙΑΘΕΤΟΥΜΕ ΑΙΘΟΥΣΑ ΚΛΙΜΑΤΙΖΟΜΕΝΗ 600 ΑΤΟΜΩΝ
ΔΙΑ ΧΟΡΟΥΣ, ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΜΕ ΠΛΗΡΕΣ ΜΕΝΟΥ
- ΑΝΟΙΞΑΜΕ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ!!!
RESERVE Τηλ. 4119679 - 4137001

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Κοσμική Ταβέρνα «ΣΜΑΡΑΓΔΙ Νο 2»

Αχιλλέως 54, Π. Φάληρο
Τηλ. 98.13.434, 98.27.754, 89.58.207

Μαρία Φαρίδου • Τραγούδι
Άγγελος Σφακιανάκης • Κρουστά, Τραγούδι
Σπύρος Γκούμας • Μπουζούκι, Τραγούδι
Βαγγέλης Γκέξης • Ακορντεόν, Τραγούδι
Αντώνης Στυλιανός • Κιθάρα, Τραγούδι
Βασίλης Σμάνης • Κιθάρα, Τραγούδι

Ρεμπέτικα. Λαϊκά. Νησιώτικα
Ταγκό. Λατίν

Αναλαμβάνουμε
Χορούς, Συνεστιάσεις, Γάμους
και διάφορες εκδηλώσεις

16 ΧΡΟΝΙΑ

Περμεινείουμε

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΔΙΣΚΩΝ ΚΑΙ ΚΑΣΕΤΩΝ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗ ΜΕΧΡΙ ΤΟΝ ΕΒΡΟ

**ΕΜΠΟΡΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗ,
ΔΙΣΚΩΝ-ΚΑΣΕΤΩΝ**

«ΔΙΣΚΟΚΙΝΗΣΗ Α.Ε.»

ΠΑΠΑΔΑΣ

**ΦΕΡΩΝ 4 & ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΑΘΗΝΑ 104 34
τηλ. 82.28.181-82.34.586**

ΑΧΑΡΝΩΝ 77

Κέντρο Διασκέδασης τηλ. 88.20.917, 88.14.427

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΑΤΡΑ
ΧΑΡΟΥΛΑ ΝΤΑΝΟΥ
ΖΑΝΕΤ ΚΑΠΟΥΓΙΑ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ
SETTE AMICI

Διευθ. Ορχήστρας: Ν. Μουρίκης

Κεντρί

ΑΓ. ΜΕΛΕΤΟΥ 133 & ΑΧΑΡΝΩΝ ΤΗΛ. 86.23.224-5

Κάθε Σαββάτο 2 Παραστάσεις

ΑΦΡΟΔΙΤΗ

ΜΑΝΟΥ

Γ Ι Α Ν Ν Η Σ

ΜΗΛΙΩΚΑΣ

Σ Α Κ Η Σ

ΜΠΟΥΛΑΣ

Μ Α Ρ Θ Α

ΑΛΙΣ ΖΙΩΓΑ

«NORMA!»

**Β. Δεληκούρα -
Χ. Παπαδόπουλου -
Κλ. Γρηγοριάδη
Θα Πεθάνω Νωρίς**
Τραγούδι: Β. Δεληκούρας - Χ. Παπαδόπουλος
Μίνως

Ο Δεληκούρας είναι τρελός και μεγαλοφυής, φοβάμαι όμως ότι από δω και πέρα θα δυσκολευτεί γιατί όσο πέρναγε τη γραμμή του μέσα απ' τα Παιδιά απ' την Πάτρα είχε μεγάλη επιτυχία, αφού αυτό το συγκρότημα ήταν το πιο αλέγκρο και απογειωμένο κόλπο των τελευταίων χρόνων στο ελληνικό τραγούδι. Μόνος του εξακολουθεί (με τη συνδρομή του Παπαδόπουλου) να ηχεί σαν Παιδιά απ' την Πάτρα, αλλά θα δυσκολευτεί να υποστηρίξει σόλο την δουλειά του στο πάλκο. Οτιδήποτε μετά τα Παιδιά θα φαντάζει λίγο.

Στο δίσκο, απαλλαγμένος ο Δεληκούρας απ' τις αντιρρήσεις του Λάμπρου Καρελά και τις εμμονές του Αργύρη Παπαγεωργίου προχωράει ακάθεκτος σ' αυτή την ποπ εκδοχή του λαϊκού χορευτικού τραγουδιού, που άλλοτε δίνει το θαυμάσιο «θα πεθάνω νωρίς, θα με φάτε κι οι τρεις, κοινωνία γυναίκα και φίλοι» κι άλλοτε αναλώνεται σε παιδαριώδη σχήματα, μελωδικά, στιχουργικά ή ερμηνευτικά.

Ξεχωρίζουν επίσης τα τραγούδια «Κάνε λάθη», «Άδικα μέθυσες απόψε» και το «Αλεξίπτωτο».

Η βασικότερη συμβολή του Χρήστου «Σούκα» Παπαδόπουλου νομίζω

ότι είναι ο ευφάνταστος τρόπος που παίζει μπουζούκι και η αέρινη σκηνική παρουσία του (που δεν φαίνεται βέβαια στον δίσκο). Η συνθετική του ικανότητα είναι υπό εξέλιξη, ενώ η τραγουδιστική του εμφάνιση είναι απλώς συμπαθητική σαν απόπειρα.

Αυτά τα παιδιά αξίζουν προσοχής.

Στέλιος Ελληνιάδης

ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΚΑΣ - ΗΛΕΚΤΡΑ

Τάκη Σούκα κ.ά. Για Μοναχικούς κι Ερωτευμένους

Τραγούδι: Ηλέκτρα, Τ. Σούκας
EMI

Η πρώτη ευχάριστη διαπίστωση είναι το πρώτο τραγούδι, το καλύτερο του δίσκου, μ' αυτό τον αισθησιακό ρυθμό και τη θαυμάσια ενορχήστρωση του Σούκα. Η δεύτερη είναι η ωρίμανση της Ηλέκτρας, που δεν μου θυμίζει καθόλου τον παλιό εαυτό της, όταν μέσα απ' τη φωνή της φανερόταν η αβεβαιότητα κι η ανασφάλεια. Τραγουδάει στα ίσα και με πολύ ζεστασιά.

Όμως ο δίσκος δεν τελειώνει εδώ. Σχεδόν όλη η πρώτη όψη είναι αξιολογή και σαν σύνολο ακούγεται ευχάριστα.

Εκτός απ' το πολύ καλό «Για μοναχικούς κι ερωτευμένους» (σε στίχους Α. Αζιώτη) ξεχωρίζει το πιο εμπορικό «Τι να τους κάνω τους Αγίους» (Σ. Μαραγκουδάκη) και το «Δεν τελειώνει η αγάπη μας» (Σ. Μαραγκουδάκη) ερμηνευμένο πολύ τρυφερά από την Ηλέκτρα και το Σούκα.

Καλή περίπτωση για την Ηλέκτρα. Όσο για το Σούκα τι να πει κανείς. Σούκας!

Στέλιος Ελληνιάδης

Γ. Κόρου κ.ά. Κι Εμείς το Βιολί μας

Τραγούδι: Διάφοροι
ΛΦΟΙ ΦΑΛΗΡΕΑ

Τις προάλλες πέρασα στο μαγαζί που παίζει ο Γιώργος Κόρος. — Τι γίνεται κυρ Γιώργο, καλά; — Έ, καλά. Εμείς το βιολί μας. Τα ίδια. Εδώ στη δουλειά και στον αγώνα... Και θυμήθηκα μια φράση που 'χε πει και γράφει πριν από χρόνια ο Γιώργος Μανιώτης (όχι ο θεατρικός συγγραφέας) για τον Βασίλη Τσιτσάνη, ότι θα 'πρεπε να είναι ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας τούτης της χώρας. Σε μια τέτοια κυβέρνηση, ο Γιώργος Κόρος θα 'χε χαρτοφυλάκιο Υφυπουργού ή τέλος πάντων θα 'ταν ο αρχηγός της Στρατιάς... Ο Γ. Κόρος, δεν είναι μόνο καλός οργανοπαίχτης, αλλά κι ένας εξάισιος και σπουδαίος συνθέτης. Λαϊκός συνθέτης, με πολλά και όμορφα λαϊκά τραγούδια στο ενεργητικό του. Ο Κόρος, έχει κάνει και σουζέ, μα πάνω απ' όλα τραγούδια χορευτικά που τα γνωρίζουν όσοι είναι μυημένοι στα... πανηγύρια.

Χαιρετίζοντας το «Κι εμείς το βιολί μας» του Γ. Κόρου που «τύπωσαν» οι Αφοί Φαληρέα, θα πρέπει να αναφέρω τα παρακάτω: Έχουμε εμφάνιση δισκογραφική του Κώστα Σκαφίδα (που τελευταία έχει αποσυρθεί από μαγαζιά και δισκογραφία)

και γλυκύτατη απόδοση των τραγουδιών από νεότερες φωνές (κι ίσως όχι όλες τόσο γνωστές), αλλά που έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους (Λ. Καρελάς, Α. Παπαγεωργίου, «Ζιγκ-Ζαγκ», Κ. Κόρου, Χ. Χριστοπούλου, Μπ. Γκολές, Κ. Σκαφίδας, Τ. Βέρα, Μ. Βερούτη, Γ. Σαλέας) και πλάϊ σ' αυτούς ένα αξιόλογο επιτελείο οργανοπαιχτών (Γ. Κόρος, Γ. Βασιλόπουλος, Ν. Σαραγούδας, Κ. Πίτσος, Β. Σαλέας, Α. Κουλαξίζης, Σ. Σαλέας, Α. Παππάς, Ν. Θεοδώρου).

Τα τραγούδια είναι των Γ. Κόρου, Παραδοσιακά, Γ. Βασιλόπουλου, Β. Σαλέα, Μ. Βασιλειάδη, Η. Σαγάνη, Γ. Παπασιδέρη, Ν. Καρβέλα, Τ. Βέρα, Η. Σούκα, Αντύπα, σε στίχους των Α. Τσώλη, Α. Σπυρόπουλου, Η. Αλαφούζου και άλλων.

Στις αδυναμίες του δίσκου τα ψεύτικα «παλαμάκια» και κάποιες άλλες... τεχνικής φύσεως.

Πάντως, είναι ένας δίσκος, για τις καλές στιγμές σας και για γλέντι και χορό.

Γιώργος Έξαρχος

Παραδοσιακά Τα Παράλια

Τραγούδι: Μαρίζα Κωχ
Δίσκος

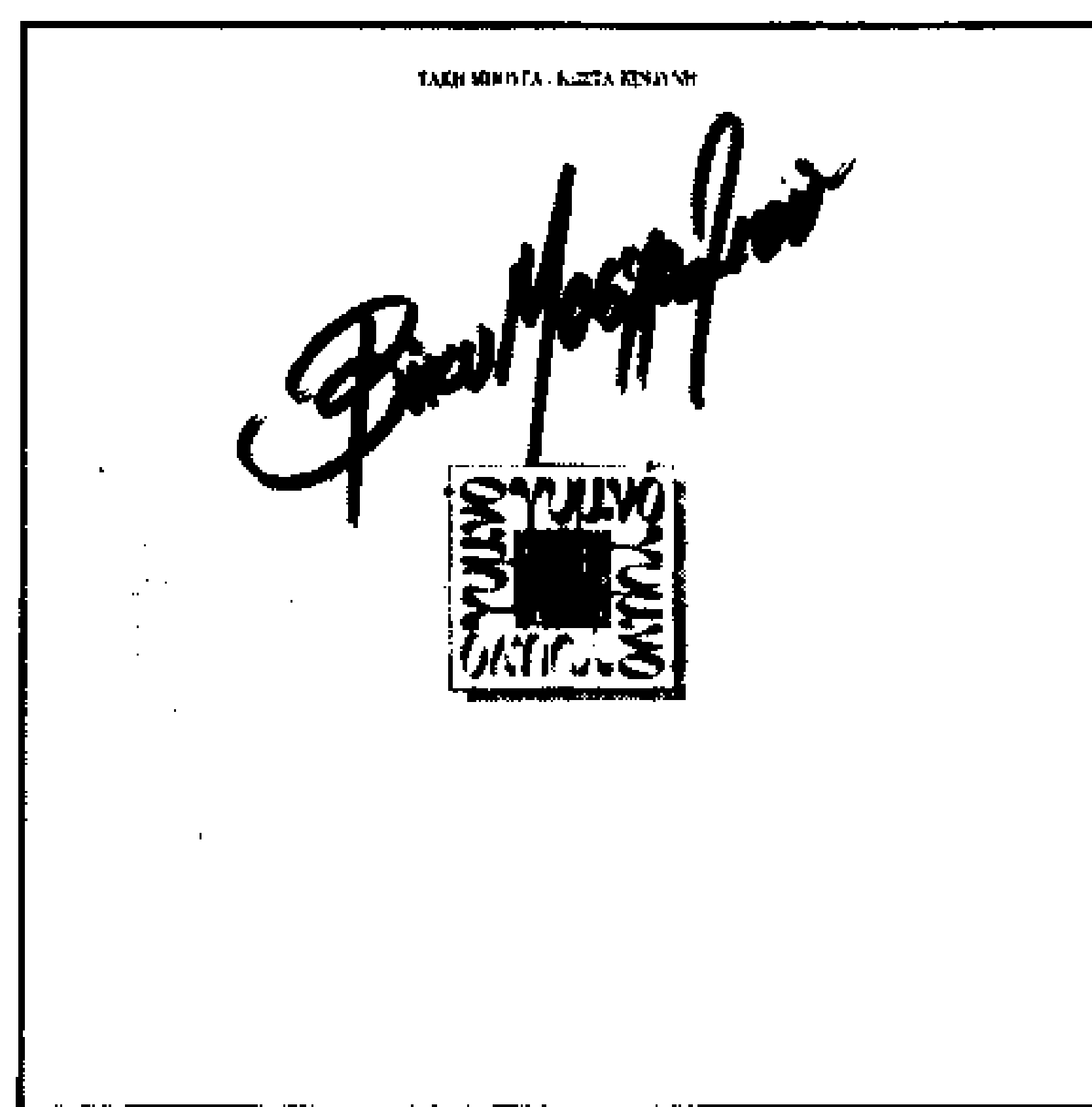
Η Μαρίζα έχει μια δική της άποψη για τα πράγματα. Γι' αυτό και «χάθηκε» κάπως τα τελευταία χρόνια.

Πολλά ταξίδια-περιοδείες περιόρισαν την επαφή της με τον ελληνικό χώρο που επί χρόνια ήταν καλός δέκτης της δουλειάς της.

Επανέρχεται με γνώριμα πράγμα-

τα, που πάντα θα μας ενδιαφέρουν όταν ερμηνεύονται σωστά και όχι — κατ' ανάγκη — κατά γράμμα. Χωρίς ενορχήστρωση (και χωρίς πειραματισμούς ευτυχώς), παιγμένα από έμπειρους μουσικούς (Στέφανος Βαρτάνης - βιολί, Κώστας Πίτσος - λαούτο, Γιώργος Γεργιάλης - τουμπελέκιντέφι), τραγουδισμένα απλά με την ιδιόρρυθμη φωνή της Μαρίζας, που μας γοητεύει όταν δεν ξεφεύγει σε υπερβολές.

Σωτήρης Νικολακόπουλος

Τάκη Μπουγά - Κώστα Κινδύνη

Γυμνό

Τραγούδι: Βίκυ Μοσχολιού
CBS

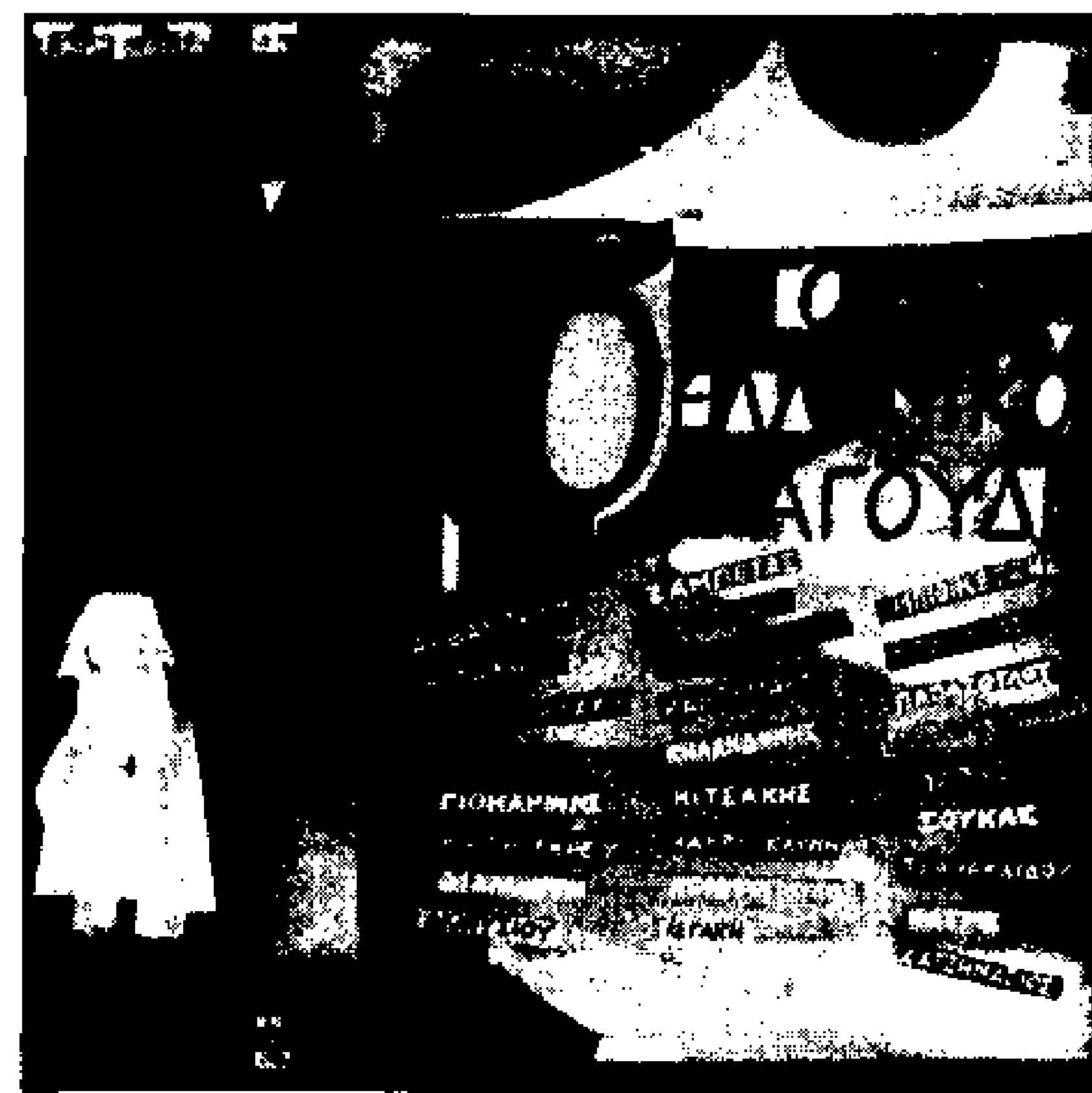
Φοβάμαι ότι η φωνή της Μοσχολιού δεν περνάει στους νεώτερους, γι' αυτό ακόμα και οι φίλοι της δυσκολεύονται να παρακολουθήσουν την πάντοτε προσεκτική — έστω και χωρίς εκλάμψεις — πορεία της τα τελευταία χρόνια. Γι' αυτό και δεν γίνονται επιτυχίες ακόμα και τα ωραία τραγούδια που ερμηνεύει, όπως το «Στους ανήσυχους δρόμους» απ' τον προηγούμενο δίσκο της.

Αυτή τη φορά τα πράγματα είναι καλύτερα. Ο δίσκος είναι πιο «ακουστικός» με αιχμή ένα τραγούδι με καταπληκτικό στίχο και ταιριαστή μελωδία. «Γυμνό, σ' είδα στον ύπνο μου γυμνό...».

Αλλά όλος ο δίσκος στιχουργικά είναι ένας ερωτικός μονόλογος που περνάει γαλήνια απ' τη φαντασίωση

στην απογοήτευση κι απ' το παράπονο στην ανησυχία και την άρνηση, σα να θέλει να τα πει όλα την ίδια στιγμή, στον ίδιο εραστή, που είναι όλοι οι εραστές μαζί.

Στέλιος Ελληνιάδης

Διονύση Σαββόπουλου κ.ά. Ζήτω το Ελληνικό Τραγούδι

Τραγούδι: Διάφοροι
Μίνως

Είμαι διχασμένος με το δίσκο του Σαββόπουλου. Απ' τη μια θέλω να τον εκθειάσω κι απ' την άλλη να τον θάψω. Να τον εκθειάσω γιατί είναι σαν μια ρομαντική εξομολόγηση την ώρα που ένας φαντάρος και μια νοσοκόμα είναι βουτηγμένοι στη λάσπη ενός χαρακώματος με χιλιάδες οβίδες να σφυρίζουν πάνω απ' το κεφάλι τους... Να τον θάψω γιατί κείτεται μπροστά μας ο Διονύσης ανήμπορος, αυτός ο μάγος που όλα τα ξόρκιζε με το φανταχτερό του ράμφος, να αρθρώσει ένα νέο λόγο λυτρωτικό, πέρα από χαριτωμένες ιδέες και εξαιρετικά καλοφτιαγμένες παραγωγές με άλλοθι το μήνυμα ότι το ελληνικό τραγούδι υπάρχει, είναι πλούσιο και αξιαγάπητο.

Ο Τάσος βέβαια θα μου αντιτάξει ότι κι αυτός από μας περιμένει για να εμπνευσθεί, όπως τότε που δεν καθόμασταν στ' αυγά μας περιμένοντας απ' αυτόν, αλλά δικαιωνόμασταν που ερχόταν κοντά μας και μας εμφύχωνε. Ίσως.

Στέλιος Ελληνιάδης

Ε. Δικαίου- Ν. Κανέλλη
Τα πρωτάκουστα
Τραγούδι: Οι Ρεμπέτισσες
Pan-Vox

Άκουγα καινούργιους δίσκους, τον ένα μετά τον άλλο, μέχρι που έφτασα στα Πρωτάκουστα με απορία και προκατάληψη. Δεν χρειάστηκε πολύ για να νιώσω ότι ο δίσκος όχι μόνο δεν ήταν για πέταμα, αλλά αντιθέτως μ' έστησε να τον ακούσω μέχρι το τέλος.

Ωραία τραγούδια με παλιό στυλ. Έχουν όλα γραφτεί απ' τις δυο κοπέλες, τραγουδιούνται απ' τις ίδιες, που παίζουν και όργανα (μπουζούκι μπαγλαμά και τζουρά). Καλός κομπανιακός δίσκος με τραγούδια που αντέχουνε ακόμα και τη δοκιμασία του πάλκου. Με μια ένσταση για την ελαφριά ενορχήστρωση ιδιαίτερα στο ζεϊμπέκικο.

Πάνος Δημάκης

Διαφόρων
Μποέμισσες

Pan-Vox

Από τον καιρό που υπήρχε απλώς η ιδέα για να γίνει ένα γυναικείο συγ-

κρότημα μέχρι σήμερα που πέρασαν τρία χρόνια, οι Μποέμισσες έκαναν μεγάλα βήματα για να δέσουν ένα ήχο που να είναι επαρκής για τα αυτιά των φίλων της λαϊκής μουσικής. Και τα κατάφεραν, αφού στέκουν πια στα πόδια τους χωρίς την «ιδέα» που έχει πια ξεφτίσει.

Αυτός είναι ο πρώτος τους δίσκος και περιλαμβάνει μερικά τραγούδια απ' το βραδινό ρεπερτόριό τους στον «Κουασιμόδο».

Όλα τα τραγούδια είναι θαυμάσια, παρ' όλο που τα κορίτσια απέφυγαν να ηχογραφήσουν μόνο πάρα πολύ γνωστά κομμάτια, που θα πέρναγαν ίσως πιο εύκολα.

Γιάννα Κλειάσιου

Διαφόρων
Πληγωμένη Καρδιά
Τραγούδι: Χρ. Χριστοπούλου
ΑΦΟΙ ΦΑΛΗΡΕΑ

Μου αρέσει πολύ ν' ακούω συνέχεια την «Πληγωμένη καρδιά» της Χρυσούλας Χριστοπούλου. Με την ωραία της φωνή υποστηρίζει με καμάρι τον πόνο της. Και δεν πονά πια. Ούτε εγώ πονάω. Ούτε τα ελληνικά τραγούδια είναι μίζερα, ούτε εμείς οι Έλληνες είμαστε τόσο χαϊ, ευτυχώς.

Κατά τ' άλλα είναι ένας δίσκος εξ ολοκλήρου αφιέρωμα στην Βούλα Πάλλα. Τα τραγούδια των Α. Καλδάρα, Κ. Βίρβου, Θ. Δερβενιώτη, Μ. Μαρκάκη, Μ. Πρωτοπαππά, Ε. Σούκα, Θ. Πολυκανδριώτη, της ίδιας της Β. Πάλλα κ.α. είναι το ένα καλύτερο από τ' άλλο. Γραμμένα πολλά

χρόνια πριν δεν τα νοιάζει να κάνουν καριέρα στη φετεινή «νύχτα».

Ο ήχος απλός, κρυστάλλινος, χωρίς το σιχαμένο λούστρο της εποχής μας, με ρυθμό, με τις φαρφίτσες του, συν Σαλέα, Μαγκλάρα κ.α. είναι η καλύτερη δουλειά του Φαίδωνα Λιονουδάκη. Τι να κάνουμε, γούστα είναι αυτά.

Καλή Χρονιά.

Μάκης Κοντιζάς

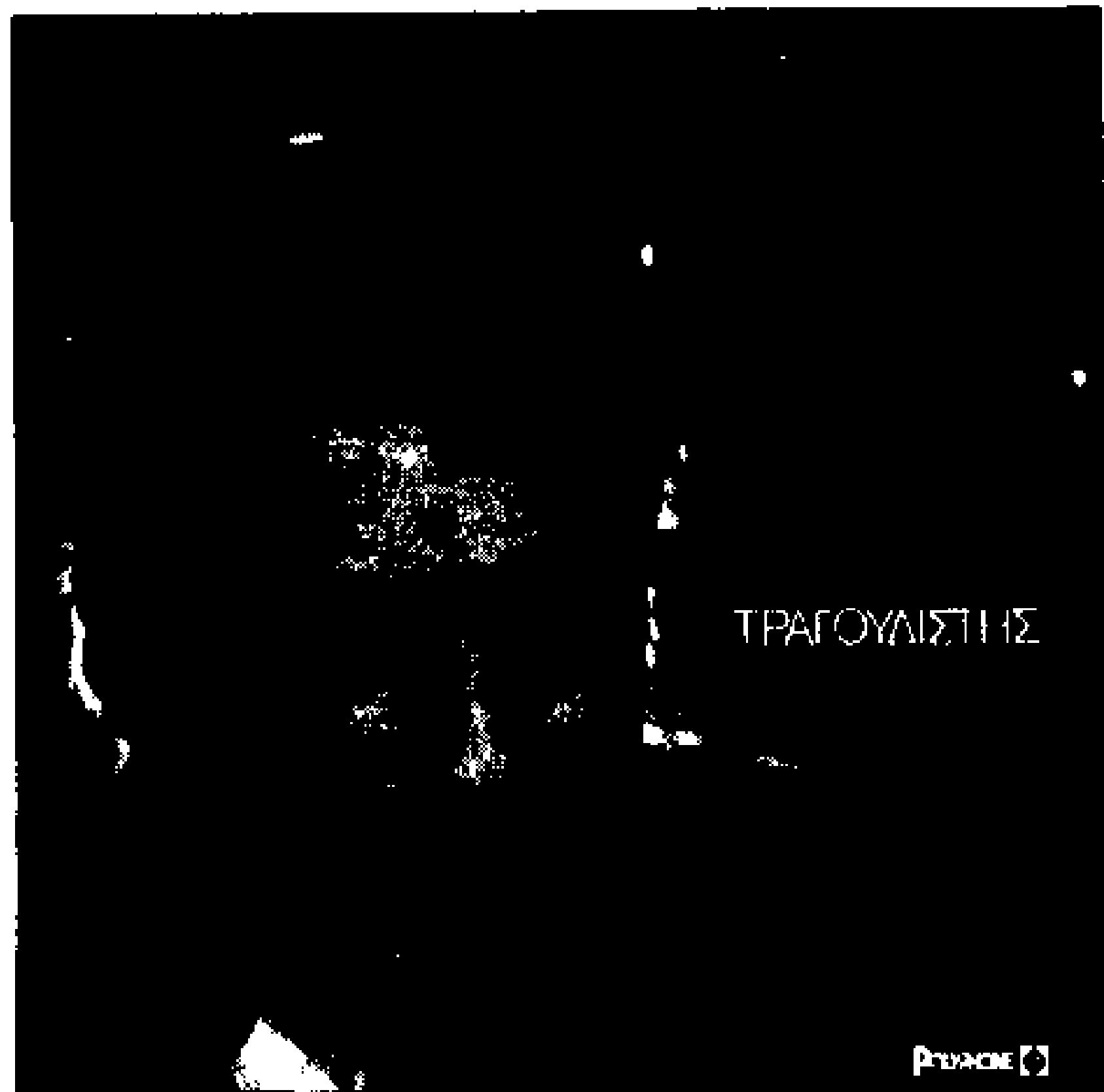
Αντώνη Βαρδή κ.α.
Ένευ Έρωτων
Τραγούδι: Πίτσα Παπαδοπούλου
EMI

Με πόση φυσικότητα ο Βαρδής γράφει και μπαλλάντες και λαϊκά τραγούδια! Και με πόση φυσικότητα δένει με την Πίτσα Παπαδοπούλου, που δεν έχει πια ανάγκη από σλόγκαν για να πουλήσει. Πέρασε ήδη η Πίτσα με την επιμονή και τη σταθερότητά της στις μεγάλες κυρίες του λαϊκού τραγουδιού. Δικαίως.

Φέτος ο συνδυασμός Βαρδής-Παπαδοπούλου έδωσε μια απ' τις τέσσερις μεγάλες επιτυχίες της χρονιάς και τουλάχιστον δυο-τρία απ' τα τραγούδια αυτού του δίσκου είναι περασμένα στα προγράμματα όλων ανεξαιρέτως των μαγαζιών. «Μη μιλάς», «Ένευ έρωτων» και «Τι με ρωτάς». Και δεν είναι τα μόνα αξιόλογα.

Στα προσόντα του δίσκου είναι και οι Ωραίες ορχήστρες χωρίς μουντζούρες.

Γιάννα Κλειάσιου

**Χ. Στυλιανέα κ.ά.
Ο Λαϊκός
Τραγουδιστής**
Τραγούδι: Χρήστος Στυλιανέας
Polyphone

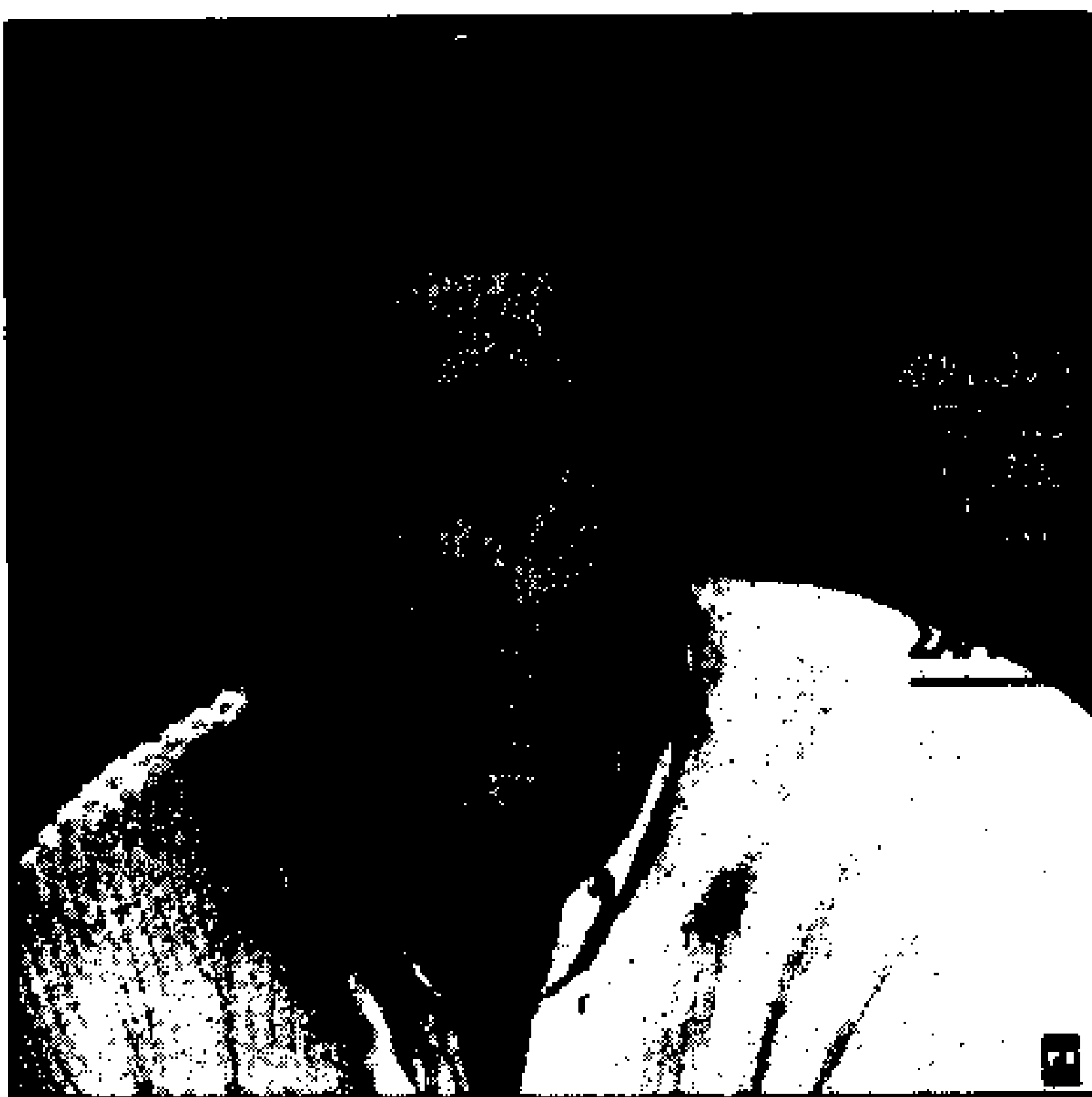
Ο Χρήστος Στυλιανέας δεν είναι μια καινούργια περίπτωση στο τραγούδι. Πολλά χρόνια απ' όσο ξέρω έφτιαχνε δικά του τραγούδια, χωρίς να τα έχει κάνει ευρύτερα γνωστά, βγάζοντάς τα μόνο σε κασσέτες ανεξάρτητης παραγωγής.

Παράλληλα έχει μια πετυχημένη τραγουδιστική παρουσία με την αναβίωση των ρεμπέτικων στα μαγαζιά των Εξαρχείων, που συνεχίστηκε με την «αποκέντρωση» του στο «Χάραμα» της Πάτρας.

Έτσι φτάνει σήμερα να βγάλει αυτό το δίσκο με αποκλειστικά δικά του τραγούδια όλα προσηλωμένα στον ήχο και το στίχο της δεκαετίας 65-75 που φαίνεται ότι ανέκαθεν γούσταρε. Και γούσταρε τόσο που βάζει και την πρόζα στην αρχή του δίσκου όπως παλιά έβγαине μια φωνή και έλεγε «παιδί μου γιατί με εγκατέλειψες;»

Ωστόσο η παραγωγή του δίσκου είναι πολύ καλή, και πέρα απ' τις αδυναμίες στο στίχο μερικών τραγουδιών, ο Στυλιανέας δεν φαίνεται αδιάφορος τραγουδοποιός, πέρα από το ότι ξέρει καλά να τραγουδάει.

Σωτήρης Νικολακόπουλος

**Τάκη Μουσαφίρη
Και μόνο που με
κοιτάς λιώνω**
Τραγούδι: Γιώργος Σαρρής
Μίνως

Νομίζω ότι όσο δύσκολο είναι να γράφεις ένα πολύ όμορφο τραγούδι άλλο τόσο δύσκολο είναι να φτιάχνεις τόσο συχνά ωραίες συνθέσεις, αυτές τις λεγόμενες εύπεπτες και να τις περνάς στον πλατύ κόσμο. Με άλλα λόγια πιστεύω ότι τα μεγάλα σουξέ εκτός από «εύπεπτα» είναι και όμορφα τραγούδια στην πλειοψηφία τους και αγγίζουν τις ευαίσθητες χορδές του λαού. Μάστορας αυτού του είδους ο Τάκης Μουσαφίρης που παρουσιάζει τώρα το «Και μόνο που με κοιτάς λιώνω». Τα υπόλοιπα τραγούδια κινούνται από το ανατολικό ντίσκο μέχρι τις παλιές φόρμες του λαϊκού τραγουδιού με πάντα προσεγμένες ενορχηστρώσεις αλλά χωρίς ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Ο Γιώργος Σαρρής είναι ένας καλός τραγουδιστής που μέχρι στιγμής ενώ έχει πει ωραία τραγούδια όπως τις «Νταλίκες» ή τον «Άγιο Σώστη», δεν έχει κάνει μεγάλη διακογραφική επιτυχία, αφού αυτά δεν συνδέθηκαν όσο ήταν αναγκαίο με το όνομά του. Και σ' αυτό το δίσκο ο Σαρρής είναι αρκετά καλός αλλά θα πρέπει να βρει ένα τρόπο να περάσει ο ίδιος την δουλειά του στον κόσμο.

Σωτήρης Νικολακόπουλος

Στο επόμενο Τεύχος

ΑΚΗΣ ΠΑΝΟΥ
σε βάθος

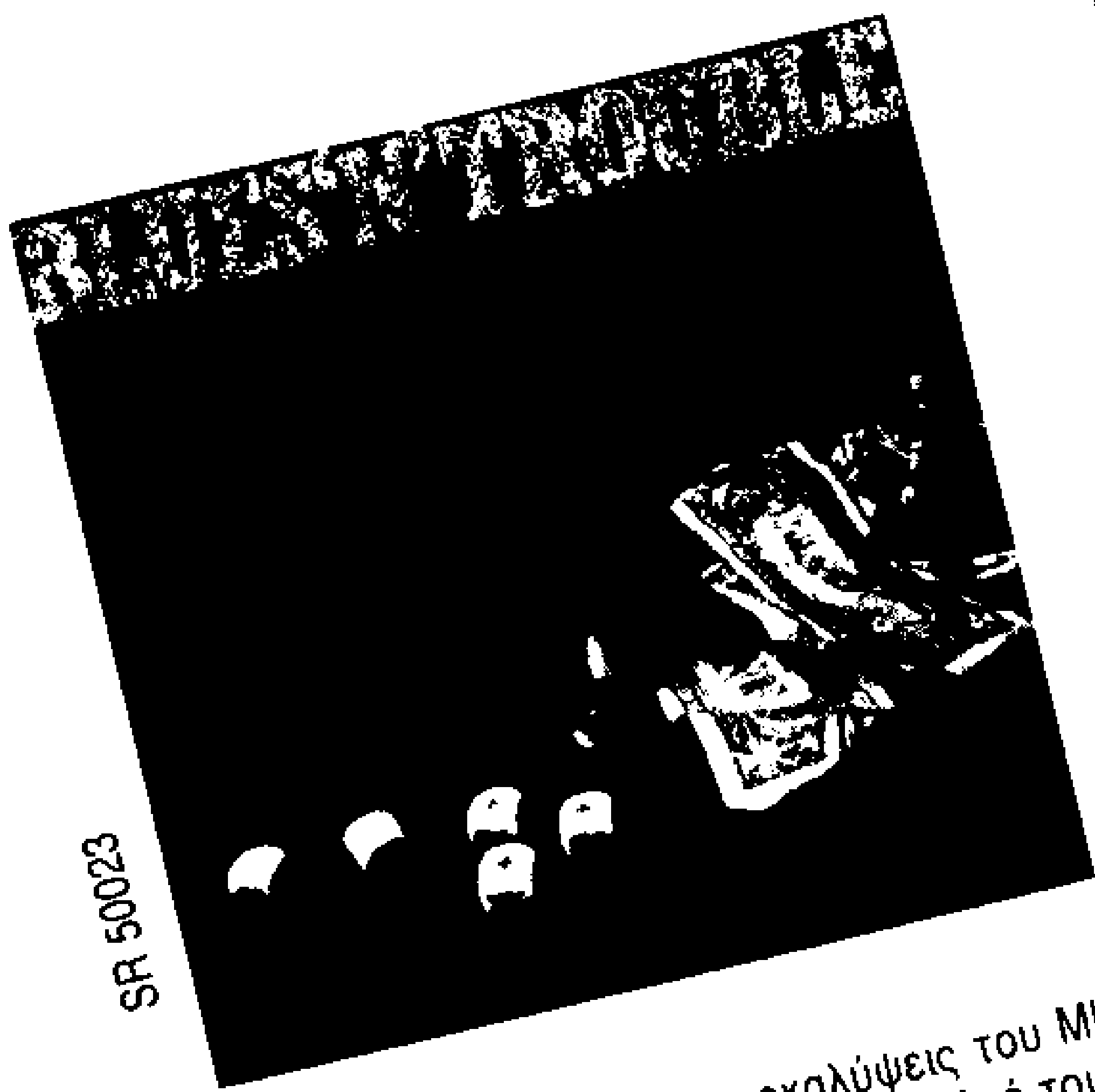
**ΝΙΚΟΣ
ΓΚΡΑΒΕΝΙΤΗΣ**
πίσω στην πατρίδα.

**STEVIE
WONDER**
ο Θεός είναι μαύρος

**ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ**
από πίσω κι από μπρος

ΚΛΑΡΙΝΟ
αναζητώντας τον ήχο του

SR 50023

SR 50022

Οι αποκαλύψεις του MIKE VERNON (FLEETWOOD MAC) για το 1988 στο ρυθμό του ROCABILY, από την Αγγλία.

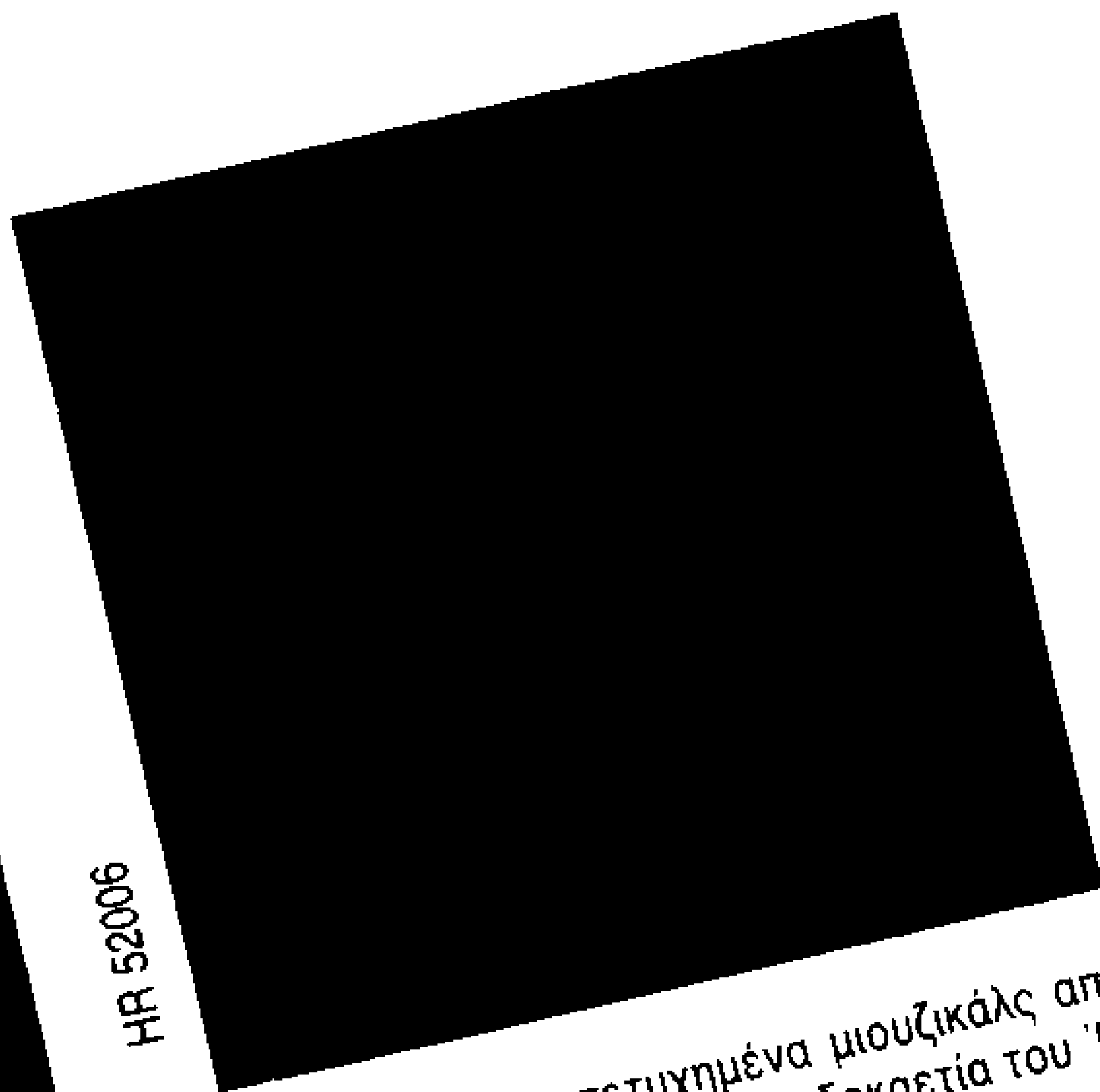
Η ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟΥ 1988

ΞΕΚΙΝΑΕΙ...

ΑΠΟ ΑΥΤΗ

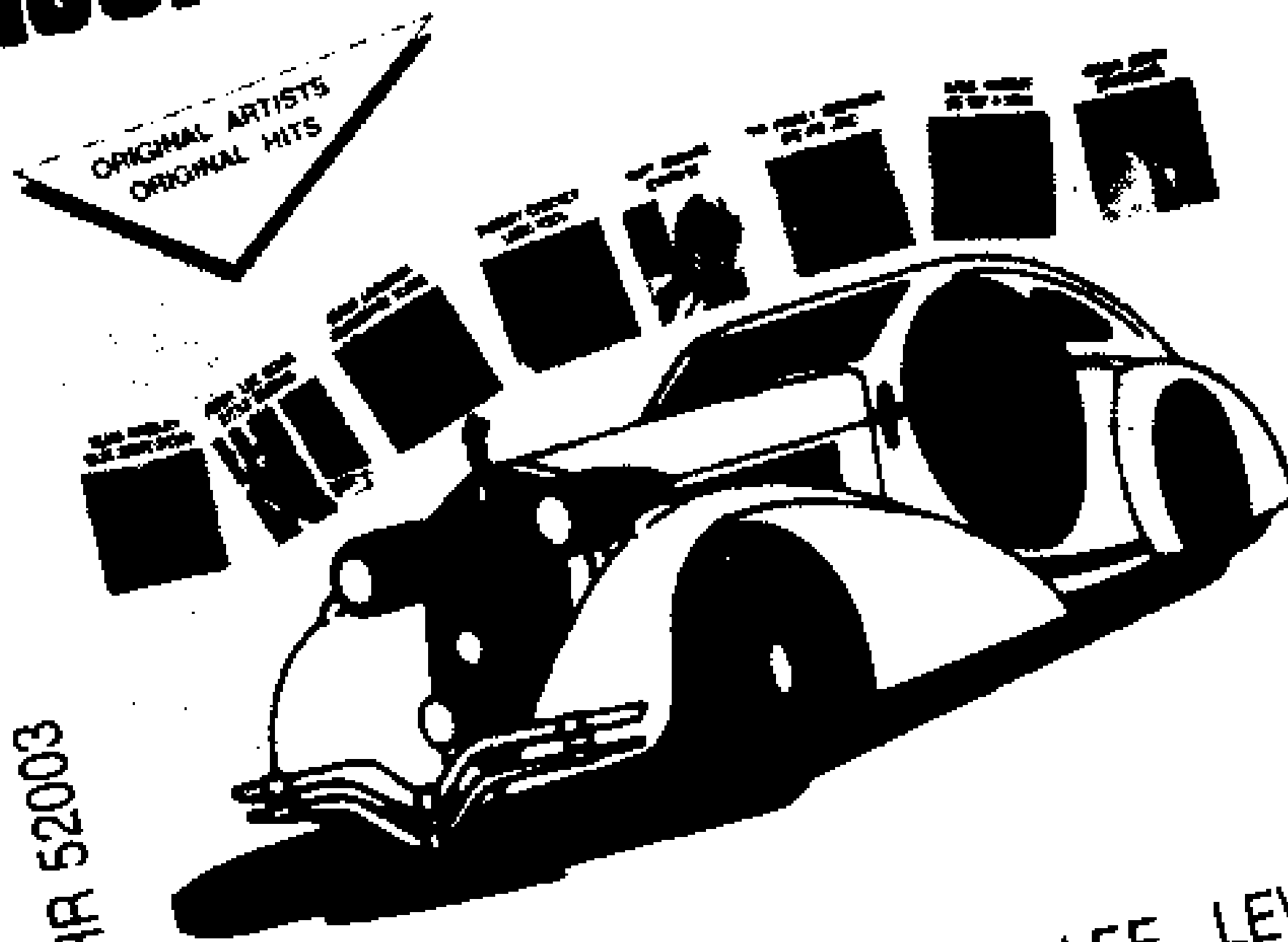
ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ

HR 52006

Η Ξενάγηση στα πετυχημένα μουζικάλς από τη δεκαετία του '20 μέχρι τη δεκαετία του '50 από την πιο ζεστή Αμερικάνικη φωνή του FRANK SINATRA. Ο δίσκος έχει στο εσώφυλλο στοιχεία για κάθε τραγούδι.

ROCK & ROLL GIANTS

HR 52003

Οι ELVIS PRESLEY, JERRY LEE LEWIS, BUDDY HOLLY και πολλοί άλλοι, σε αυθεντικές εκτελέσεις μεγάλων επιτυχιών τους. Στο εσώφυλλο θα βρείτε λεπτομέρειες για κάθε τραγούδι.

HR 52001

Οι RAY CHARLES, TINA TURNER, NAT KING COLE, BILLIE HOLIDAY και άλλοι, σε αυθεντικές εκτελέσεις επιτυχιών τους.

HR 52002

Αυθεντικές εκτελέσεις των LUCILLE, LET'S TWIST AGAIN, TUTTI FRUTTI, ROCK AROUND THE CLOCK, JOHNNY B. GOODE και πολλών άλλων ιστορικών τραγουδιών του ROCK'N ROLL.

MINOS

SAKKARIS
records

SAKKARIS RECORDS LTD

ΕΜΠΡΑΡ 7 & ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ (ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 209) 115 25 Ν. ΨΥΧΙΚΟ
ΤΗΛ. 67.11.690 • TLX: 224131 SAKKGR • FAX: 6477536

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΣΥΝΤΟΜΑ
CHUCK BERRY - GREATEST HITS
ROCK'N ROLL FOREVER VOL. 2
- VARIOUS

THE SMITHS Strangeways, Here we Come ROUGH TRADE

Οι Smiths, που εδώ και κάμποσο καιρό αποτέλεσαν για την Βρετανική μουσική σκηνή το τέλειο άλλοθι, δεν υπάρχουν πια.

Ο διανοούμενος σταρ Morrissey και ο μουσικός Johnny Marr, διαφώνησαν για την πορεία των Smiths κι έτσι ο καθένας τραβάει το δρόμο του.

Μόνο που είχαν την ευφύια (ή την τύχη) να αποτυπώσουν την διαφωνία αυτή στο βινύλιο, δίνοντας μας το καλύτερο τους άλμπουμ και προκαλώντας μας να τους παρακολουθήσουμε συστηματικά στη συνέχειά τους.

Αυτό που κάνει ουσιαστικά διαφορετικό το «Strangeways, here we come» από τα υπόλοιπα πέντε άλμπουμς του συγκροτήματος, είναι η ωριμότητα με την οποία ολοκληρώνουν τις ιδέες τους και η φαντασία που οδηγεί την ενορχήστρωση σ' ένα άλλο επίπεδο.

Ο Marr και ο Morrissey κατορθώνουν να επανεπεξεργαστούν το ηχητικό τους υλικό με τρόπο αριστοτεχνικό και να δημιουργήσουν έναν δίσκο, που ενώ είναι χαρακτηριστικός του ήχου τους, εισβάλλει σε μουσικούς τόπους νέους και ενδιαφέροντες, αποδεικνύοντας ότι τίποτα δεν είναι τυχαίο με τους Smiths. Κατορθώνουν χωρίς να εγκαταλείψουν ή να προδώσουν τον τρόπο εκφοράς των μουσικών τους αντιλήψεων, να δημιουργήσουν ένα δίσκο

με μια αίσθηση διαφορετική απ' αυτή των προηγούμενων δίσκων του γκρουπ. Ο Marr είναι περισσότερο ελεύθερος στα μουσικά μέρη απ' ότι μέχρι τώρα όπου πάντοτε ο Morrissey, ήταν «μπροστά». Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να είναι το «Strangeways, here we come» ένα άλμπουμ μουσικότατο, ολοκληρωμένο, χωρίς φτηνές λύσεις. Δεν ξέρω πόσα σημαντικά πράγματα θα 'χουμε να πούμε για την δεκαετία του '80 μετά από χρόνια.

Ξέρω όμως ότι το «Strangeways, here we come» θα 'ναι ένα χαρακτηριστικό δείγμα για τη μουσική δράση σ' αυτή τη δεκαετία.

Μάκης Μηλάτος

TOM WAITS Franks Wild Years ISLAND

Ο Tom Waits γεννήθηκε στην Πομόνα της Καλιφόρνια στις 7 Δεκεμβρίου του 1949.

Μεγαλώνει στη Δυτική Ακτή ανακαλύπτοντας τους μπήτνικς, το μπλουζ, το αμερικάνικο ούισκυ και τα βαρειά τσιγάρα και παίζει σε μικρά κακόφημα μπαρ με τη συνοδεία μικρής μπάντας ή μόνος του μ' ένα πιάνο.

Κουβεντιάζει με το κοινό, λέει «θρώμικα» αστεία και βήχει μ' όλη του τη δύναμη μπροστά στο μικρόφωνο. Το 1973 κυκλοφορεί τον δίσκο «Closing time» κι από τότε ακολουθούν άλλοι δέκα κι ανάμεσά τους μερικοί πράγματι αριστουργηματικοί.

Ο δωδέκατος όμως δίσκος του «Franks wild years» σηματοδοτεί την μουσική του πορεία μ' έναν τρόπο ξεχωριστό.

Ο Tom Waits δεν είναι απλά ένας μουσικός, ένας τραγουδοποιός, ένας βραχνός σόου-μαν. Είναι μια φυσιογνωμία του rock'n'roll. Ένας τύπος που μπορεί να είναι ξεχωριστός κι ιδιαίτερος γιατί ζει και σκέφτεται διαφορετικά, γιατί η μουσική έχει ποτίσει την ψυχή του, όπως το ούισκυ έχει ποτίσει τα ξύλα από τα μπαρ που εμφανίζεται. Γιατί γνωρίζει το μπλουζ πολύ καλά και σέβεται το Ευρωπαϊκό τραγούδι-πρόζας όσο κανείς αμερικάνος. Και τέλος γιατί η μουσική του είναι ζωγραφισμένη στο πρόσωπό του, όπως το φωτοστέφανο στις χριστιανικές εικόνες.

Τα τραγούδια που περιλαμβάνονται στο δίσκο αυτό, προέρχονται από το ομότιτλο (με τον δίσκο) θεατρικό έργο, που έγραψε με την γυναίκα του Kathleen Brennan και πρωτοανέβηκε στο Σικάγο στις 22 Ιουνίου 1986. Εδώ και καιρό ο Tom Waits φλερτάρει με το θέαμα και συγκεκριμένα με το σινεμά.

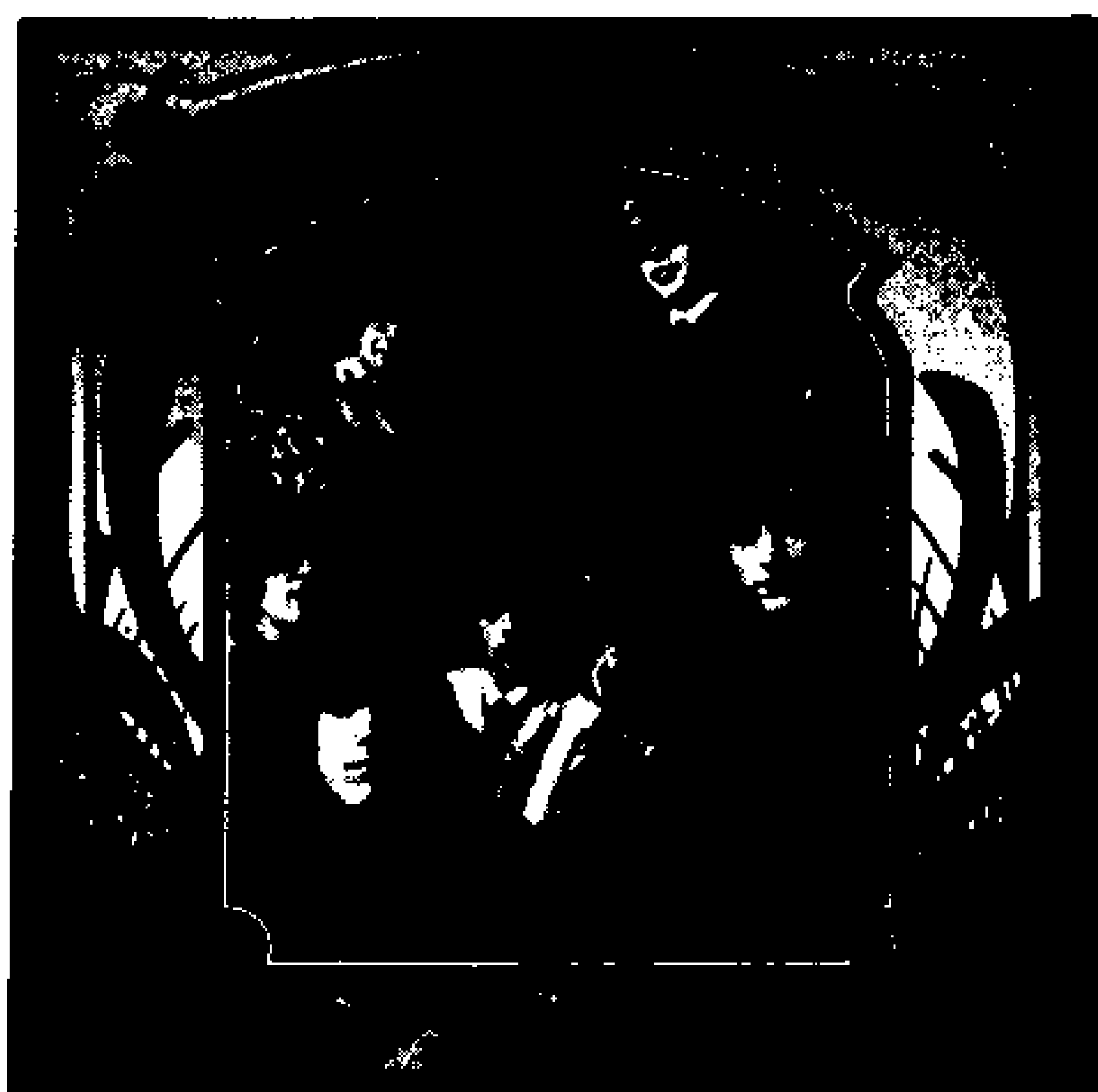
Οι στιγμιαίες - σχεδόν - εμφανίσεις του στα φιλμ: «Ο αταίριαστος» και «Cotton club» του Κόπολα και η εκτενής συμμετοχή του στην «Παγίδα του νόμου» του Τζάρμους, μας πείθουν για τις προθέσεις αλλά και για τις δυνατότητές του. Γράφει λοιπόν τραγούδια για ένα έργο, που το 'χει γράψει ο ίδιος, γεγονός που του επιτρέπει να παίζει όσο θέλει με τους ήχους, τους ρυθμούς, τις αισθήσεις, τα λόγια... Τα τραγούδια γράφτηκαν για «μια ρομαντική οπερέτα σε δυο πράξεις» (όπως χαρακτηρίζεται το έργο) και αποτελούν ένα σύνολο από μικρά αριστουργήματα. Πρόκειται λοιπόν για ένα έργο απόλυτα συμφιλιωμένο με τις προθέσεις του, εύστοχο, ικανό να ενεργοποιήσει κάθε κορμί που αντιλαμβάνεται ότι ο ρυθμός δεν έχει σχέση με την έκταση.

Ο Tom Waits μπλέκεται με πασίγνωστους ρυθμούς και τους επεξεργάζεται με τόσο προσωπικό τρόπο δη-

μιουργώντας την εντύπωση ότι του ανήκουν. Εντύπωση αποδεκτή αφού προκαλείται από ένα γνήσιο δημιουργό που κάθε νότα, κάθε ρυθμός, κάθε λέξη, κάθε εικόνα του πείθουν για την ειλικρίνειά του, σε μια εποχή που απαιτεί ακριβώς το αντίθετο.

Θα ήταν άσκοπο να αναφερθώ ξεχωριστά σε κάθε τραγούδι, αφού πρόκειται για ένα έργο ενιαίας αντίληψης. Αν με όσα σημείωσα παραπάνω μεταφέρω την αίσθηση που μου προκαλεί το άκουσμα του δίσκου, μένω ικανοποιημένος...

Μάκης Μηλάτος

JEFFERSON AIRPLANE 2400 Fulton Street RCA

Είκοσι χρόνια μετά «η έκρηξη της ψυχεδέλειας», «ο ήχος του Σαν Φρανσίσκο», «η σκηνή της Δυτικής ακτής», ξαναγύρισαν στην επικαιρότητα, σαν σημείο αναφοράς δεκάδων συγκροτημάτων και μουσικών, αποκαλύπτοντας την αδυναμία τους να προχωρήσουν τη μουσική πέρα από κει.

Η αδυναμία βέβαια αυτή, είναι μάλλον ιδεολογική κι όχι μουσική, αλλά αυτό είναι μεγάλη ιστορία... Το πρόβλημα είναι ότι τα περισσότερα απ' αυτά τα συγκροτήματα είναι ανίκανα να αφομοιώσουν το παρελθόν, ώστε στο μέλλον να αρθρώσουν προσωπικό μουσικό λόγο και το μόνο που

μπορούμε να τους αναγνωρίσουμε είναι, η ειλικρίνεια των προσπαθειών τους να ταυτιστούν έστω και μιμητικά με μια σπουδαία φάση του παρελθόντος, που ακόμα προκαλεί ισχυρές συγκινήσεις, ιδιαίτερα όταν προέρχονται από συγκροτήματα ιστορικά σαν τους Jefferson Airplane.

Το «2400 Fulton Street» είναι ένα διπλό άλμπουμ συλλογή κατάλληλο να αποκαλύψει στον ακροατή την πιο ενδιαφέρουσα περίοδο του γκρουπ, που δημιουργήθηκε το 1965 με την σύνθεση: Marty Balin - φωνή, Paul Kantner - κιθάρα, Signe Anderson - φωνή, Jorma Kaukonen - κιθάρα, Jac Kasyady - μπάσο και Skip Spence - τύμπανα.

Κυκλοφόρησαν τον πρώτο τους δίσκο: «Jefferson Airplane takes off» το 1966 και συνέχισαν μ' αυτό το όνομα και την προσθήκη της Grace Slick στην σύνθεσή τους μέχρι το 1973.

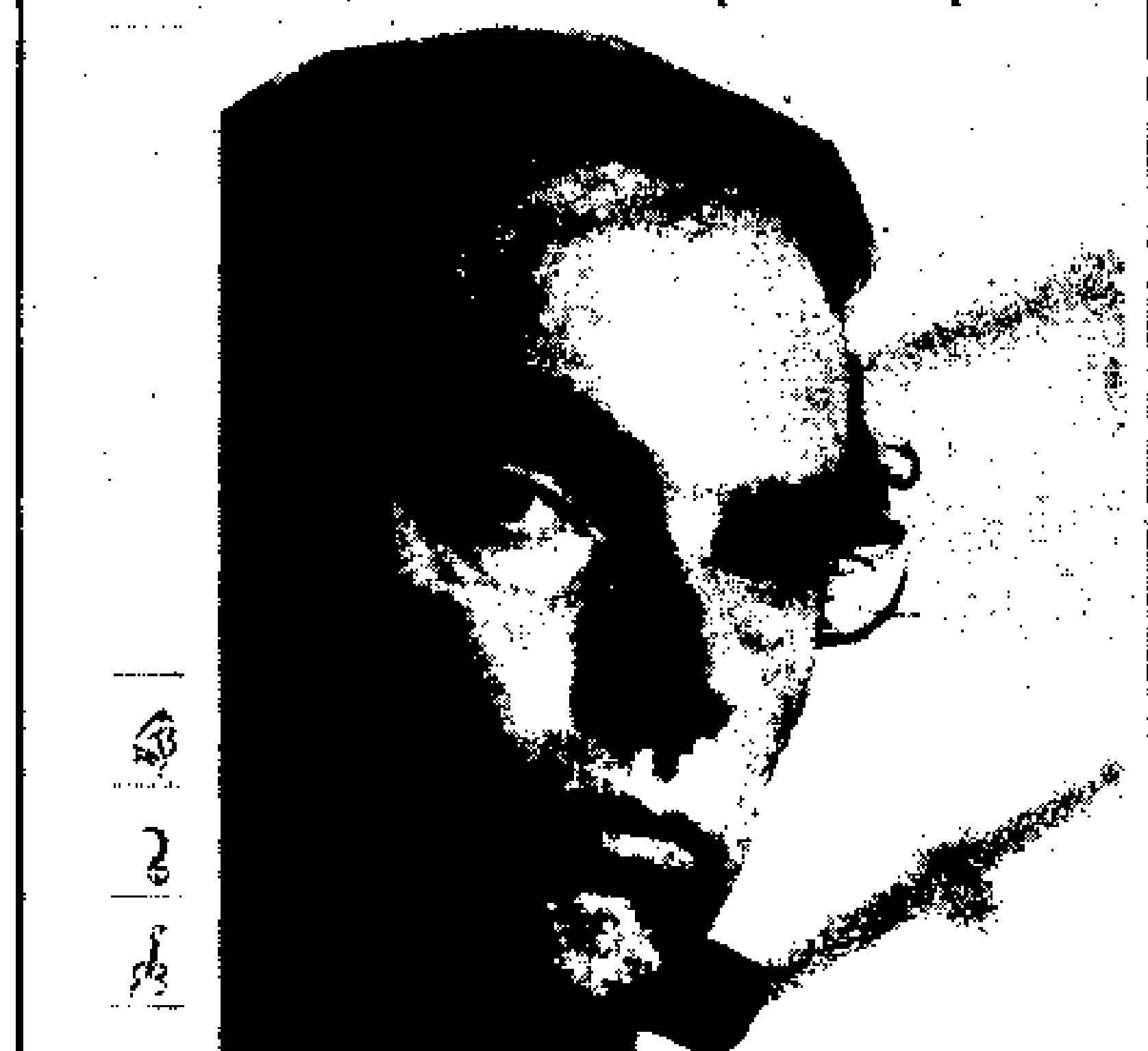
Από τότε άλλαξαν όνομα, σε Jefferson Starship αρχικά και Starship αργότερα ακολουθώντας μια πορεία μουσικού εκφυλισμού, που έφερε όμως την πολυπόθητη - απ' ότι φαίνεται - επιτυχία στους πενήντάρηδες πια, Starship.

Το άλμπουμ λοιπόν αυτό, περιλαμβάνει τραγούδια της περιόδου 65-71, με ιδιαίτερη έμφαση στις χρονιές 66-67, που είναι και οι πιο δημιουργικές.

Κάθε πλευρά δίσκου έχει έναν γενικό τίτλο (Beginnings, Psychedelia, Revolution, Airplane parts) που αντιστοιχεί σε θεωρητικά σχήματα και πολύ φιλολογικό μπλα-μπλα ενώ στην ουσία η κατάταξη των τραγουδιών έχει γίνει σύμφωνα με τους κανόνες του εμπορίου. Πάντως το άλμπουμ αυτό δίνει μια ικανοποιητική εικόνα των Jefferson Airplane γιατί περιλαμβάνει όλα τα γνωστά τους τραγούδια: «Somebody to love», «White rabbit», «Crown of a creation», «Volunteers», «Triad», «We can be together» (μαζί με άλλα όχι πολύ γνωστά), που θα ικανοποιήσουν όσους έχουν μια μικρή επαφή με τον ήχο του συγκροτήματος.

Μάκης Μηλάτος

Van Morrison - Poetic Champions Compose

VAN MORRISON «Poetic Champions Compose» MERCURY

Άραγε πόσοι καλλιτέχνες της ποπ θα τολμούσαν το 1987 να φωτογραφηθούν για το εξώφυλλο του δίσκου τους χωρίς να προσπαθούν ναρκισσιστικά να κρύψουν το πάχος, την ηλικία ή τη μελαγχολία τους. Στις μέρες της εκτυφλωτικής οδοντοστοιχίας και του νεάζοντος οπτισμού, ο Βαν Μόριζον παραμένει ο «Van The Man», ο άνθρωπός μας μέσα στην καρδιά της μουσικής.

Η ανυπότακτη ιρλανδέζικη ψυχή με τις μυστικές αγωνίες και τις πανθειστικές εκρήξεις είναι ακόμα μια από τις κατεξοχήν φωνές μας. Ο αλλοτινός ήρωας του βρετανικού ρύθμ-εντ-μπλουζ όχι μόνο δεν έχει στερέψει 20 χρόνια μετά το ποιητικό αριστούργημα «Astral Weeks» αλλά έχει βαλθεί τα τελευταία χρόνια να μας πείσει ότι βρίσκεται μέσα στην εξέλιξη μιας μουσικής της αναγέννησης που είναι άγνωστο πού μπορεί να φτάσει.

Αδιαφορώντας για τις καθιερωμένες αισθητικές ταξινομήσεις της ποπ κάνει με το «Poetic Champions Compose» μιαν ακόμα κίνηση στο δρόμο της προσωπικής ποιητικής του μυθολογίας. Μουσικά σχήματα που αισθητοποιούν την αύρα της φύσης, μυστικιστικοί στίχοι που μεταφέρουν τους χαμένους έρωτες σ' ένα μαγευτικό τοπίο κι αιθέριες ενορχηστρώσεις που

δίνουν την αίσθηση ενός διαρκώς παλλόμενου μουσικού έργου, συνθέτουν το περίγραμμα του πυρήνα της δημιουργίας του: η φωνή του Βαν Μόριζον φαίνεται πώς θα είναι για χρόνια ακόμα μια από τις ελάχιστες δυνάμεις ικανές να κάνουν την ακρόαση ενός σύγχρονου δίσκου μια εμπειρία συγκινητική.

Το «Poetic Champions Compose» δεν είναι μόνο το πιο ολοκληρωμένο έργο του της τελευταίας δεκαετίας αλλά κι ένα από κείνα τα σπάνια, ακατάτακτα άλμπουμ που φέρνουν αμνηχανία στους μεταπράτες της μουσικής αλλά δεν μπορούν να φύγουν από το πλατώ του πικάπ.

Ο Βαν Μόριζον, παχύς και γερασμένος ποζάρει στο εξώφυλλο με σφιγμένο το στόμα. Έχει δυο πλευρές δίσκου για ν' αφηγηθεί τους μύθους του. Μην κάνετε το λάθος να τους προσπεράσετε.

Γιάννης Έξαρχος

MICK JAGGER
Primitive Cool
CBS

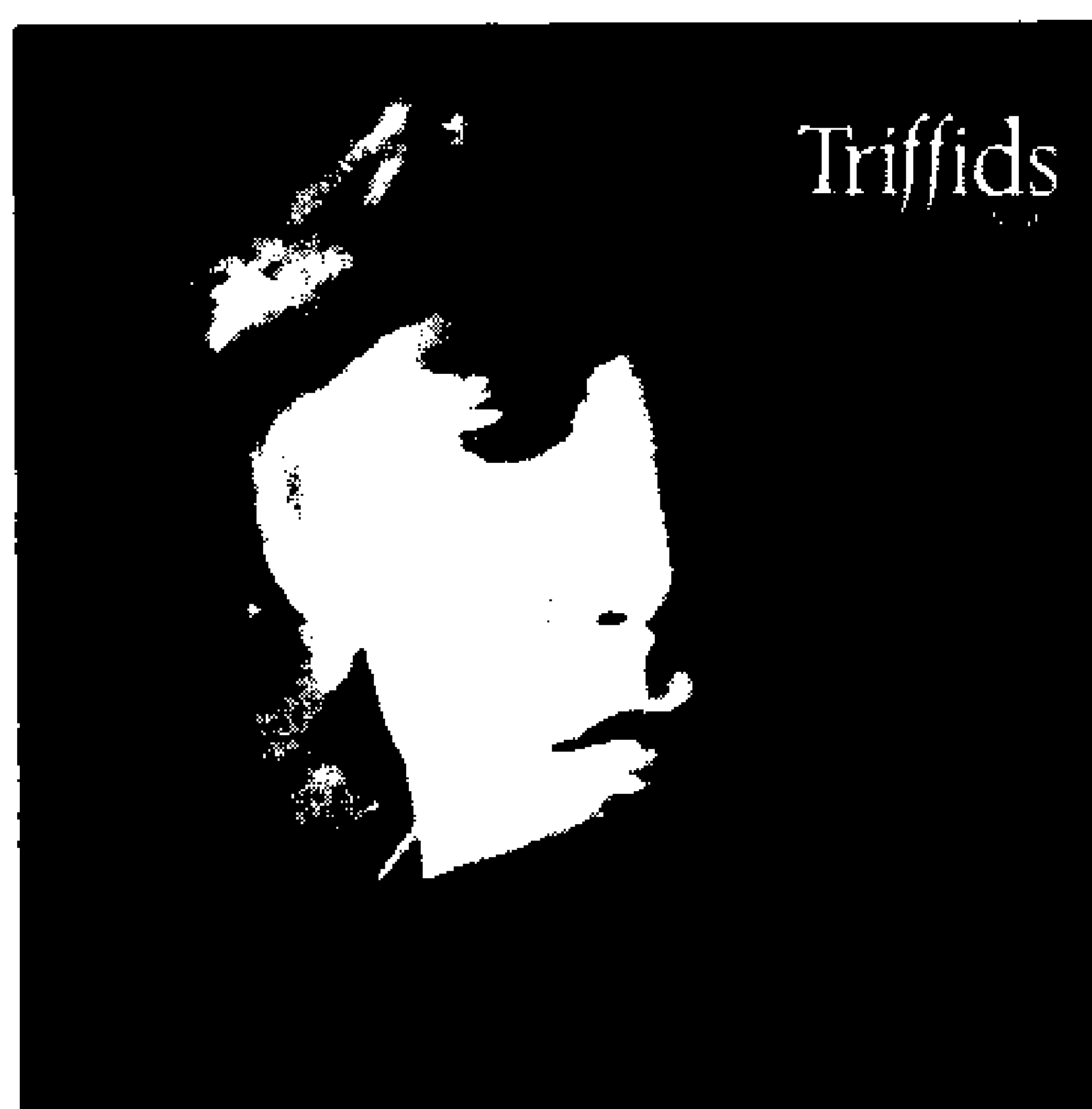
Εδώ και καιρό οι Rolling Stones, υποκύπτοντας στον Mick Jagger είχαν οδηγηθεί σε λάθος δρόμο.

Η σόλο καριέρα του φανερώνει έναν καλλιτέχνη που πάει στο πουθενά, που η μουσική του αντί να ωριμάζει βαδίζει σε μια επιτηδευμένη ελαφρότητα, που μας αφήνει αδιάφορους. Ποιον άλλο στόχο μπορεί να 'χει αυτό το δυναμικό και οργισμένο τίποτα του «Primitive cool», εκτός απ' το να μας αποδείξει ότι ο Jagger είναι ακό-

μα νέος και μέσα στα πράγματα;

Αυτό το άγχος του μας στερεί απ' το απόσταγμα μιας μουσικής εμπειρίας είκοσι χρόνων που θα μπορούσε να μας δώσει κομψοτεχνήματα. Αντ' αυτού έχουμε ένα δίσκο που εύκολα εξανεμίζεται μουσικά και στιχουργικά, με κίνδυνο να πάθει ο Jagger τα ίδια που έπαθε ο David Bowie.

Μάκης Μηλάτος

TRIFFIDS
«Calenture»
ISLAND

«Calenture» ήταν ένας τροπικός πυρετός που έπληττε παλιά τους ναυτικούς όταν έμεναν για μεγάλο διάστημα μακριά από τη στεριά κι άρχιζαν να φαντάζονται ότι η θάλασσα ήταν πράσινα λιβάδια που τους καλούσαν να τρέξουν επάνω τους. Οι Αυστραλοί Triffids που εξαιτίας της διεθνούς καριέρας τους περνούν πια το μεγαλύτερο διάστημα μακριά από την πατρίδα τους, αποφάσισαν να δώσουν τον τίτλο αυτό στο άλμπουμ τους τονίζοντας, ίσως, το βασικότερο χαρακτηριστικό (και χάρισμα) των τραγουδιών τους: την αίσθηση του νόστου. Γιατί κι όταν ακόμα ζούσε μόνιμα στο Πέρθ, την πιο βαρετή κι απομονωμένη πόλη της Αυστραλίας, η παρέα του David McComb πάλι νοσταλγικά κομμάτια τραγουδούσε.

Για τους Triffids, όμως, η νοσταλγία δεν είναι μια κατατονική παραίτηση στο χαμένο παρελθόν αλλά κυρίως μια διάθεση να ξαναφέρουν στην επιφάνεια μαγευτικές πλευρές των

πραγμάτων που κουβαλούμε μέσα μας χωρίς να το ξέρουμε. Ο έρωτας, το καλοκαίρι, η έρημος, το νερό βρίσκουν στα τραγούδια αυτών των Αυστραλών αν όχι την πρωταρχική τους μορφή τουλάχιστον τη δύναμη εκείνη που κάνει μια λυρική προσέγγιση όχι μόνο δικαιολογημένη αλλά κι επιβεβλημένη.

Ο David McComb είναι από τους ελάχιστους μουσικούς που μπορεί ακόμα να γράφει και να τραγουδάει καθαρές μελωδίες χωρίς να δημιουργεί ένα προπέτασμα κιτς. Μπορεί ακόμα να κάνει ογκώδεις ενορχηστρώσεις χωρίς να στερεί τα κομμάτια από την αμεσότητά τους.

Η μεγάλη σημασία του «Calenture» που βαδίζει στα ίδια περίπου βήματα με το «Born Sandy Devotional» είναι καταρχήν πως πιστοποιεί ότι η ευρηματική τραγουδοποιία των Triffids δεν υπήρξε μια συμπτωματική κι εφήμερη υπόθεση. Θα είναι κρίμα αν αυτός ο όμορφος δίσκος φορτωθεί το «βάρος» του πρωτοποριακού ή του εναλλακτικού. Το «Calenture» είναι το άλμπουμ που θα έπρεπε να γνωρίσει μαζική αποδοχή από τα ποπ ακροατήρια. Έτσι, ίσως, να ερχόταν ολόκληρο το μουσικό φάσμα σε μια πιο ισόρροπη θέση και να δημιουργείται χώρος και για μια πραγματική πρωτοπορεία.

Γιάννης Έξαρχος

BRYAN FERRY
Bete Noire
VIRGIN

Ο Φέρρυ έχει βρει πια την θέση του και τον ήχο του, το προηγούμενο

του L.P. «Boys And Girls» πήρε αρκετά καλές κριτικές, και τίποτα δεν δείχνει πως πρόκειται να αλλάξει κάτι τώρα σύντομα. Και γιατί άλλωστε να αλλάξει; Ο ήχος είναι αρκετά ιλουστρασιόν, λιγότερο ερευνητικός απ' ό,τι αυτός των Roxy Music. Το «Boys And Girls» πάντως ήταν αρκετά πιο εμπορικό. Λέτε τώρα να αρχίσει να ψάχνεται ο Φέρρυ, και σε μια δεκαετία να καταλήξει να παίζει αυτά που έπαιζαν κάποτε οι Roxy; Ξεχωρίζει το κομμάτι που έδωσε το όνομά του στον δίσκο, ενώ επιτυχίες έγιναν τα «Kiss and Tell» και «Right Stuff».

Πάνος Πουρνάρας

BRUCE SPRINGSTEEN Tunnel of Love CBS

Ο Springsteen δεν έπεσε στην παγίδα της επιτυχίας, ίσως γιατί αγαπάει τη μουσική του και κάθε φορά που το σουξέ αρχίζει να τον οδηγεί σε στραβό δρόμο ανοίγει την βαλβίδα ασφαλείας.

Μετά το «River» έκανε το «Nebraska» και τώρα μετά το «Born in the USA» και το πενταπλό «ζωντανό» άλμπουμ, έφτιαξε το «Tunnel of Love», που απομάκρυνε από γύρω του όλους όσους τον ανακάλυψαν ξαφνικά όχι για την μουσική του αλλά για την επιτυχία του. Δίσκος πολύ κοντά στις μουσικές του επιδράσεις, λιτός και όμορφος δεν αφήνει περιθώριο για

υστερίες. Βέβαια ο Springsteen είναι ένας σούπερσταρ κι από κεκτημένη ταχύτητα, ότι κι αν κάνει, γνωρίζει επιτυχία, αλλά γι' αυτό μάλλον δεν μπορεί να κάνει τίποτα πια...

Αυτό που έχει σημασία είναι ότι το «Tunnel of Love» είναι ένας δίσκος συνειδητά αντισουξέ, που μπορεί να μην είναι πρωτοποριακός είναι όμως ανθρώπινος κι αληθινός. Η μπάντα του είναι πολύ δεμένη και βαθειά επηρεασμένη απ' την κάντρου μπαλάντα, ικανή να δώσει ένα ιδιαίτερο χρώμα σ' ένα είδος που θεωρητικά είναι μάλλον εξαντλημένο.

Τέλος αποδεικνύει σε κάθε δύσπιστο ακροατή ότι ο Springsteen είναι ακόμα ένα παιδί της Αμέρικας, των μεγάλων αυτοκινητόδρομων και των μπαρ της γειτονιάς κι είναι πια αργά για να γίνει κάτι άλλο.

Μάκης Μηλάτος

ROBBIE ROBERTSON «Robbie Robertson» Geffen

Υπήρξε ο εγκεφάλος ενός συγκροτήματος που ξεκίνησε την εκθαμβωτική καριέρα του κάτω από τη σκέπη του Bob Dylan της καλύτερης περιόδου ηχογραφώντας δύο άλμπουμ που έχουν ακόμα τη θέση τους και στην πιο αυστηρή ανθολογία της σύγχρονης μουσικής («Music From The Big Pink», «The Band»). Υπήρξε η καρδιά μιας προικισμένης ομάδας μουσικών που κατάφεραν να επιβιώσουν γι' αρκετά χρόνια ισορροπώντας πάνω από το ακρότατο σημείο που μπορεί να φτάσει η αισθητική της ποπ μουσι-

κής και που αποφάσισαν να σωπάσουν τη στιγμή ακριβώς που αυτή η ισορροπία κινδύνεψε να διαταραχτεί προς όφελος είτε της συμβατικότητας είτε της καθολικής καταστροφής. Υπήρξε ο μουσικός (ένας από τους πιο ταλαντούχους των τελευταίων 30 ετών) που διάλεξε να μείνει για 11 χρόνια μακριά από το φυσικό του χώρο, τη δισκογραφία, συντηρώντας τη μυστική επιθυμία να διασώσει τα προσωπικά του οράματα, γνήσια δημιουργήματα της δεκαετίας του '60, σε μια εποχή εκφραστικής τυποποίησης και φθοράς των παλιών συμβόλων.

Ίσως η ιστορία να δείξει ότι ο Robbie Robertson (γιατί περί αυτού πρόκειται) απέφυγε τα λάθη που έχουν οδηγήσει τον Bob Dylan τα τελευταία χρόνια σε μια σχεδόν αυτοκαταστροφική (δημιουργικά) πορεία. Η επιστροφή του παλιού συνθέτη και κιθαρίστα των Band είναι ένα από τα πιο ευχάριστα γεγονότα του '87 και δείχνει να προετοιμάστηκε με τον ίδιο εκείνο παλιό ενθουσιασμό που αντιμετώπιζε το τραγούδι καταρχήν σαν όχημα συναισθηματικής απογείωσης μέσα από μύθους και εικόνες της φύσης.

Υπάρχουν τουλάχιστον τέσσερα καθαρά διαμάντια μέσα σ' αυτό το άλμπουμ («Fallen Angel», «Broken Arrow», «Somewhere Down The Crazy River», «Sonny Got Caught In The Moonlight») στο οποίο έχει αναλάβει την παραγωγή ο Daniel Lanois κι όπου συμμετέχουν οι U2, ο Peter Gabriel, ο Ivan Neville και οι Bo Deans. Από το Robbie Robertson δεν θα περιμέναμε πια ν' αλλάξει τη μουσική κι ευτυχώς δεν το επιχειρεί στο δίσκο του. Περιορίζεται να κάνει εκείνο που ξέρει καλύτερα: να γράφει και να παίζει ροκ τραγούδια όπως ελάχιστοι άλλοι μπορούν. Γιατί αν τα περισσότερα σημερινά ροκ τραγούδια μοιάζουν περισσότερο με έγχρωμες ιλουστρασιόν φωτογραφίες παλιών μπαρ του Γουέστ εκείνα του Robertson έχουν το άρωμα του ξύλου και τη μυρωδιά του μπέρμπον.

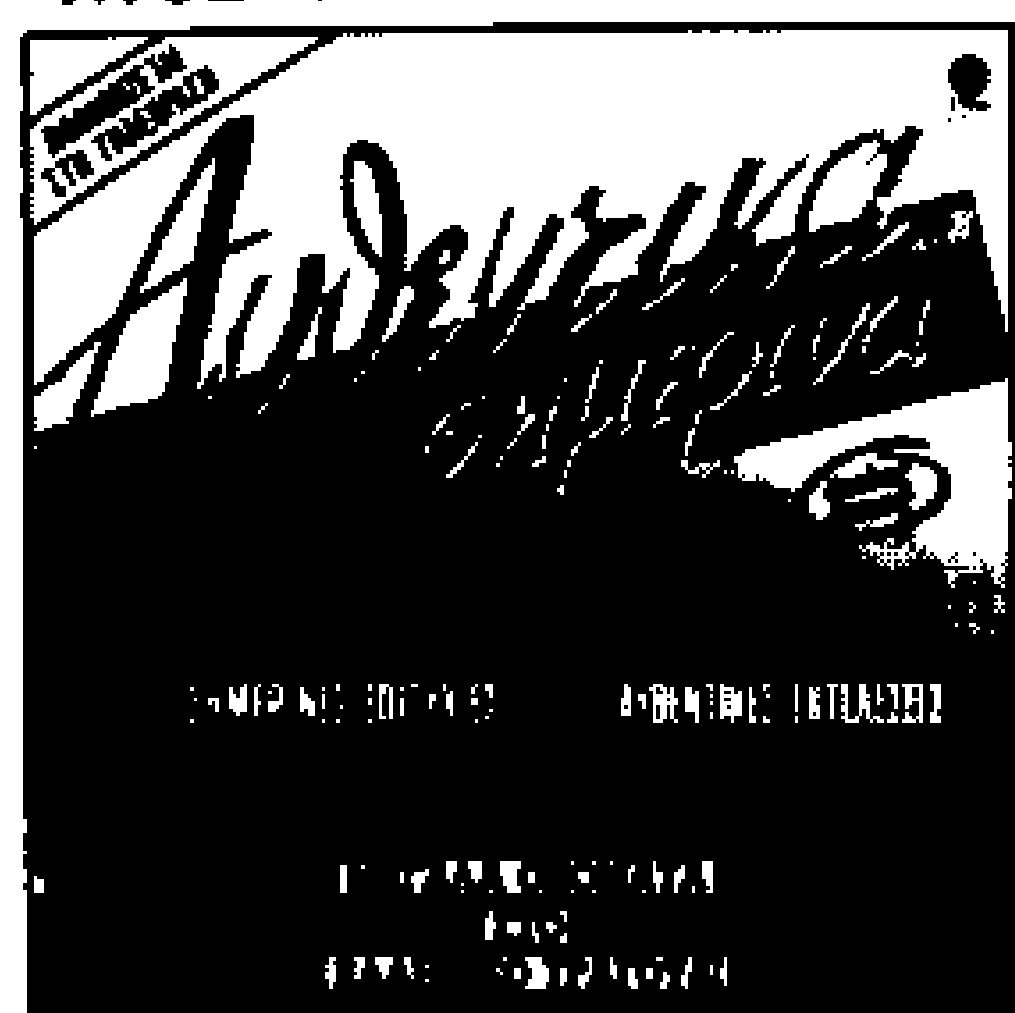
Γιάννης Έξαρχος

ΔΙΣΚΟΙ - LYRA - ΤΑΙΝΙΕΣ

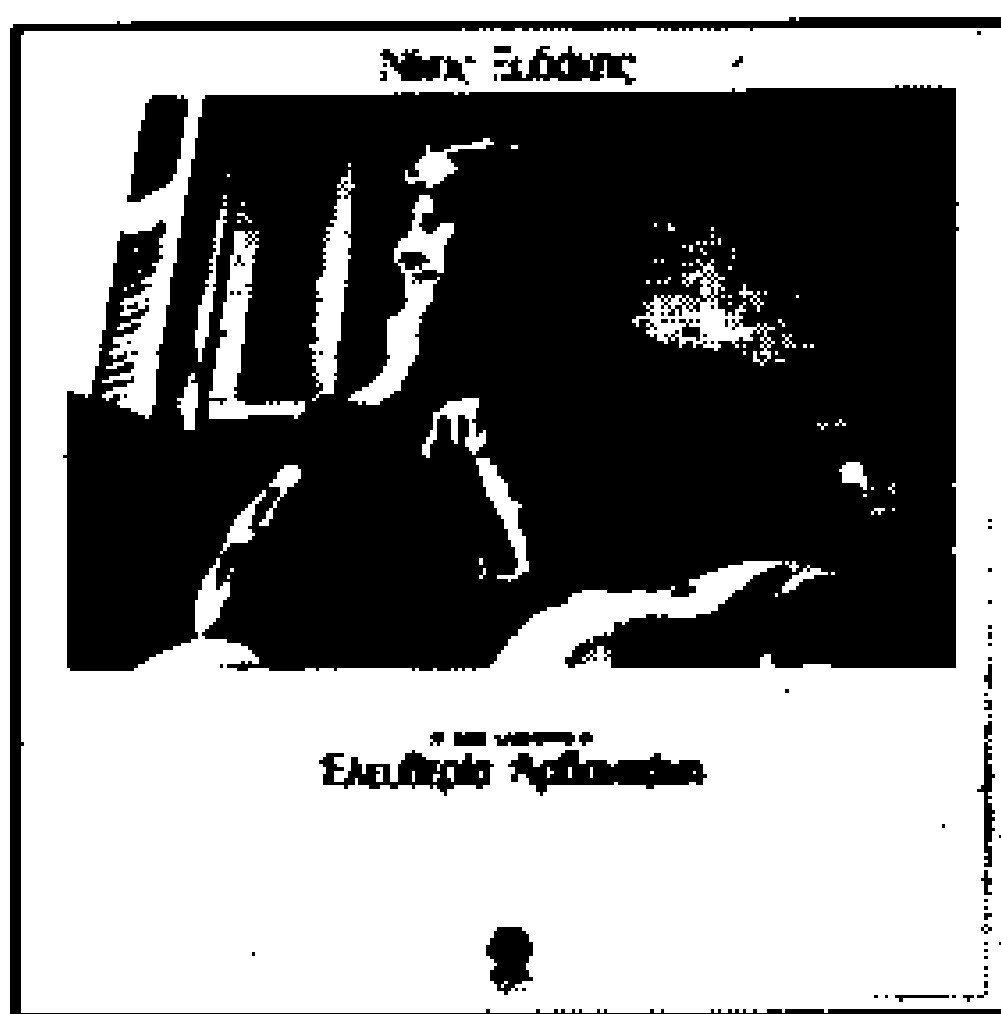
ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΙΝΑ

(ΔΙΠΛΟΣ ΔΙΣΚΟΣ)

ΝΙΚΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ

«ΚΟΝΤΑ ΣΤΗ ΔΟΞΑ ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ»
Τραγ. Ν. ΞΥΔΑΚΗΣ- Ε. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ

ΓΛΥΚΕΡΙΑ

«ΜΕ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟ»

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ

(Μουσική: Μάριου Τόκα)
Στίχοι: Σαρ. Αλιβιζάτου

ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΗΚΑΣ

«ΣΩΠΑ ΚΙ ΑΚΟΥΣΕ»
Τραγ. ΕΛΕΝΙΤΣΑ ΤΣΑΛΙΓΟΠΟΥΛΟΥ
Φιλ. Συμ. ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΑΛΑΡΑΣ

ΜΑΚΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

«ΡΑΓΙΣΜΕΝΑ ΜΑΤΙΑ»

40 ΧΡΟΝΙΑ ΜΠΕΛΛΟΥ

ΔΙΠΛΟΣ ΔΙΣΚΟΣ

ΚΑΙΤΗ ΧΩΜΑΤΑ

«ΑΥΘΟΡΜΗΤΑ»
Μουσ. Α. ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ
Στίχοι Σ. ΓΙΑΤΡΑ

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

«ΜΕΣΩ ΝΕΦΩΝ»

Μ. ΖΟΡΜΠΑΛΑ

«ΚΑΤΙ ΠΝΕΤΑΙ»
Μουσ. Α. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Στίχοι: Μ. ΜΩΡΑΙΤΗ Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΘΝΙΚΗ

ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

«ΜΟΝΑΔΙΚΕΣ ΕΡΜΗΝΕΙΕΣ»

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΡΟΥΠΟΣ

«ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ»

Σ. ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗΣ

«ΑΠΟΥΣΙΕΣ»

Γ. ΖΟΥΓΑΝΕΛΗΣ

«ΒΕΤΟ»

Β. ΚΑΖΟΥΛΗΣ

«ΜΠΛΕ ΜΩΡΟ»

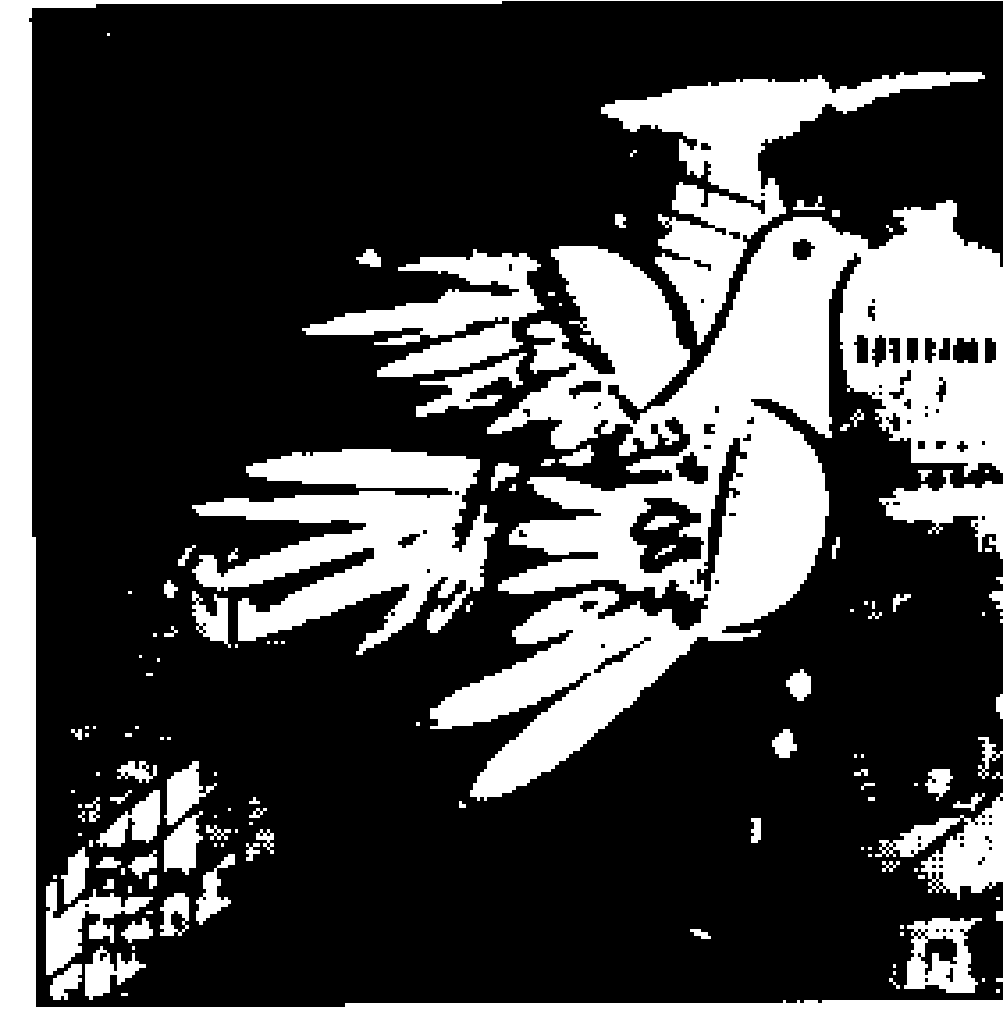
ΑΙΓΙΑΤΟΡΕΣ

«ΤΑΞΙΔΑΚΙ ΑΝΑΨΥΧΗΣ»

Τ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Δ. ΚΕΣΙΣΟΓΛΟΥ

«ΤΑ ΠΑΡΑΤΡΑΓΟΥΔΑ»
Τραγ. ΙΣΙΔΩΡΑ ΣΙΔΕΡΗ
Συμ. ΓΛΥΚΕΡΙΑ

ΔΗΜ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

«ΕΚ ΠΡΩΤΗΣ ΟΨΕΩΣ ΛΑΪΚΑ»

Δώρα μακράς διαρκείας

ΣΕ ΔΙΣΚΟΥΣ
ΚΑΣΕΤΕΣ ΚΑΙ CD

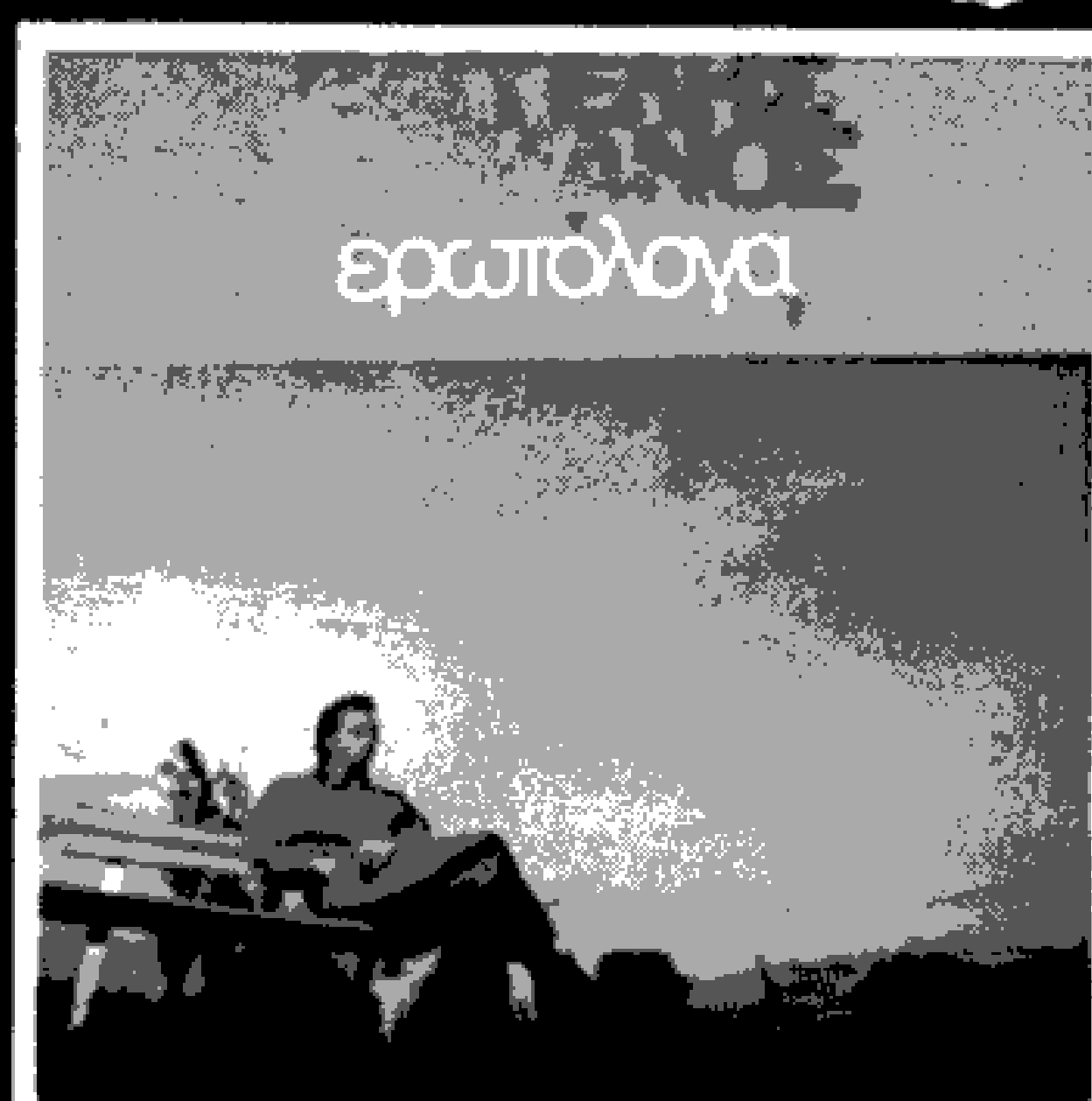
ΟΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

ΑΝΝΑ ΒΙΣΣΗ
1988 ΚΙ ΑΚΟΜΑ Σ' ΑΓΑΠΩ

ΒΙΚΥ ΜΟΣΧΟΛΟΥ - ΓΥΜΝΟ

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ
ΕΡΩΤΟΛΟΓΑ

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΑΛΗΣ
ΧΑΘΗΚΕΣ

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ
ΚΑΙ ΜΗ ΧΑΘΟΥΜΕ

ΑΝΤΖΕΛΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΚΑΝΟΝΙΣΕ ΤΟ

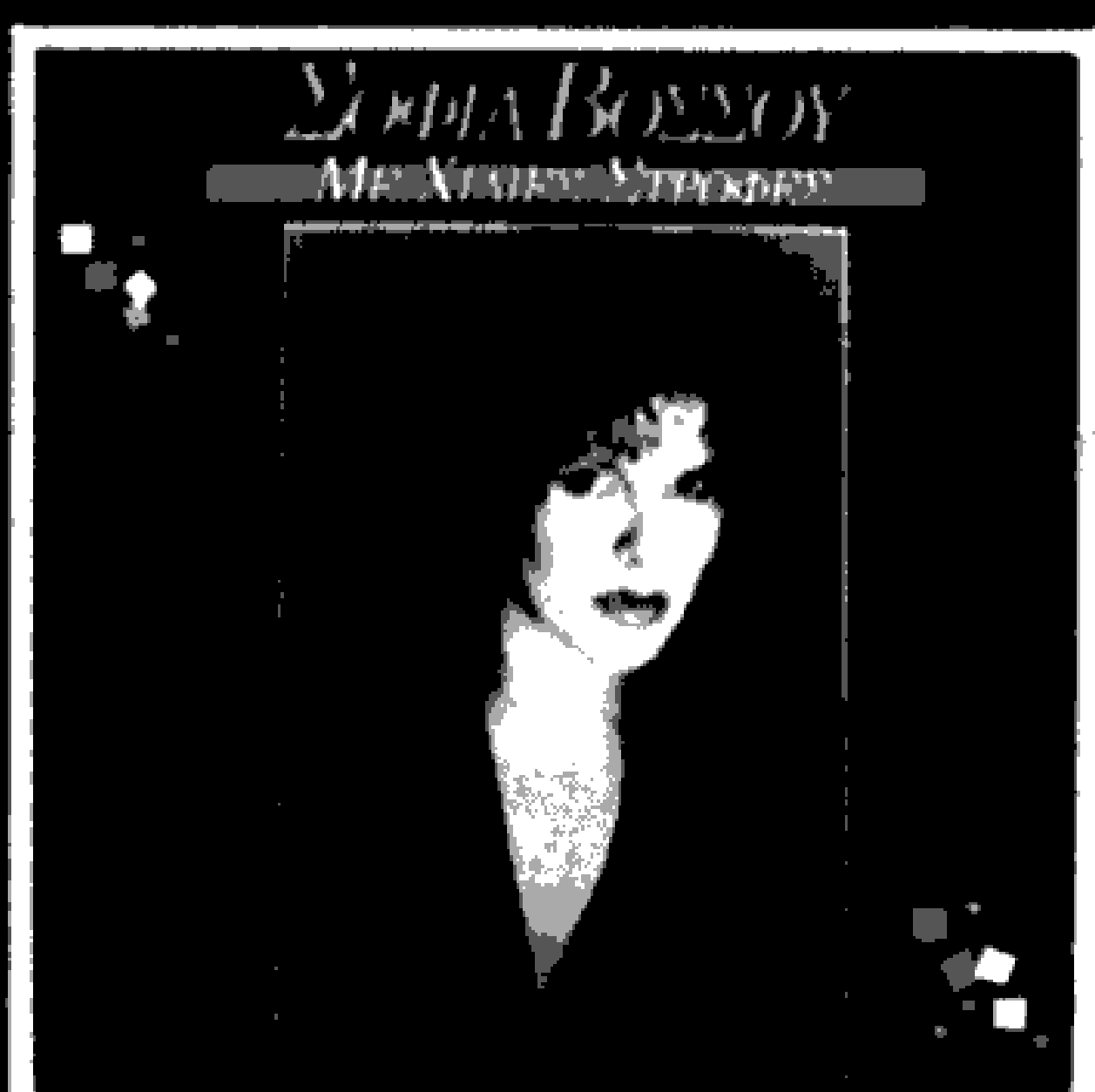
ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΜΕΘΥΣΜΕΝΑ ΜΑΤΙΑ

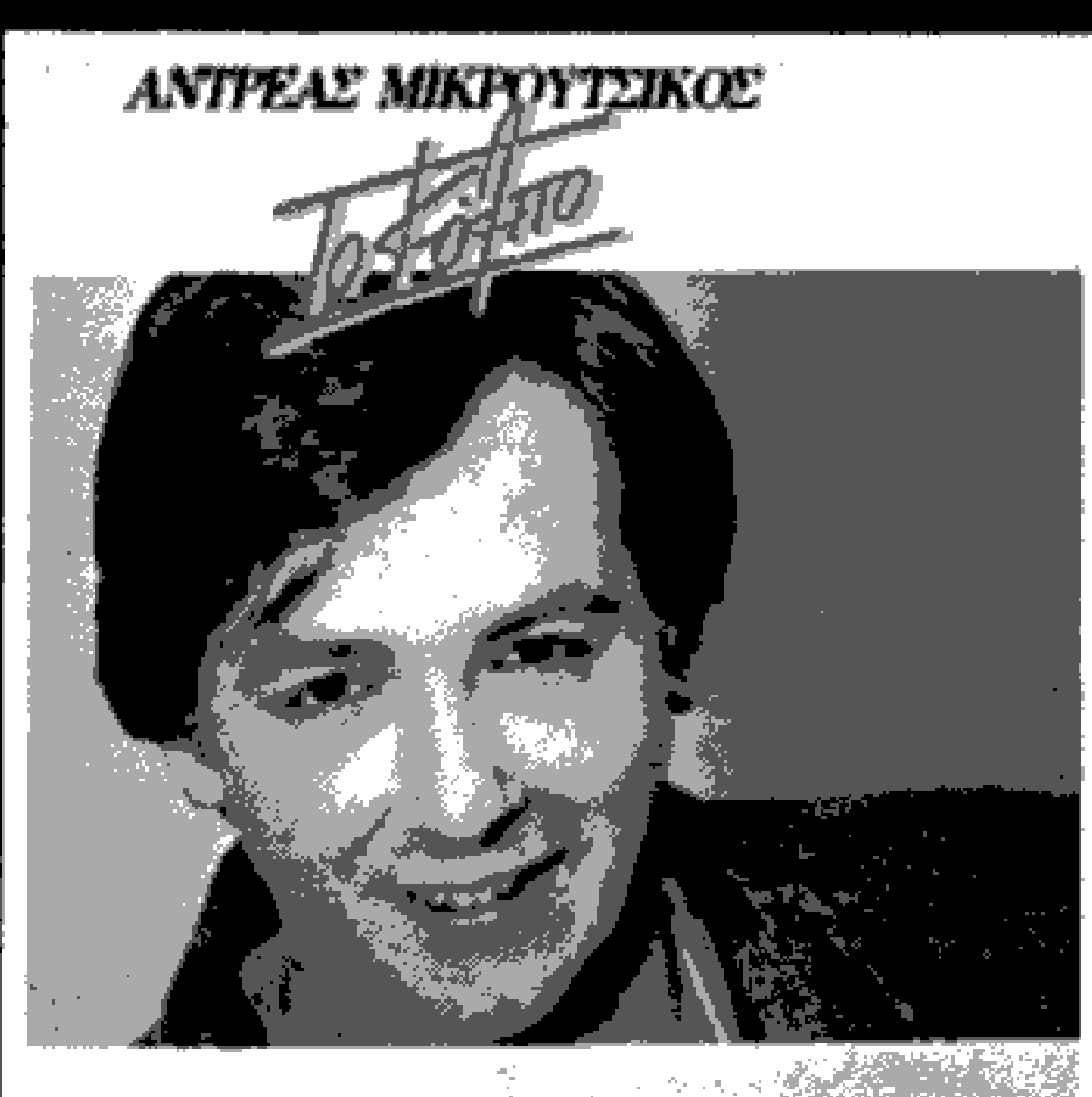
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΜΑΡΑΓΚΟΖΗ
Σ' ΑΚΟΛΟΥΘΩ

ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΒΕΛΑΣ
ΟΛΑ Ή ΤΙΠΟΤΑ

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΣΣΟΥ
ΜΕ ΧΙΛΙΕΣ ΣΤΡΟΦΕΣ

ΑΝΤΡΕΑΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ
ΤΟ ΚΟΛΠΟ

ΠΩΛΙΝΑ - ΠΑΜΕ ΓΙΑ ΤΡΕΛΛΕΣ
ΣΤΙΣ ΣΕΥΧΕΛΕΣ

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ

ΤΖΙΝΑ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

ΤΑ 15 ΣΟΥΖΕ
ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΗΜΕΡΑ: ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Λ. ΠΑΝΤΑΖΗΣ - Α. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Γ. ΓΕΡΟΛΥΜΑΤΟΣ
ΜΙΑ ΒΡΑΔΥΑ ΣΤΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ